

டெர்லிங் ஜார்-

கருத்துக் கோவை

மணிவழாக்குழு
(கொழும்புக் கிளை)

டொமினிக் ஜீவா- கருத்துக் கோவை

தொகுத்தவர்;

— 'மேமன்கவி'

வெளியீடு:

மணிவிழாக் குழு
(கொழும்புக் கிளை)
188/ Q, கெய்ஸர் வீதி,
கொழும்பு—11.

விலை ரூபா 15-00

கிடைக்குமிடங்கள்:

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

‘மல்லிகைப் பந்தல்’

யாழ்ப்பாணம்

அச்சிட்டோர்:

அபிராமி அச்சகம்,

யாழ்ப்பாணம்.

முன்னுரை

மல்லிகை ஜீவா மணிவிழாக் குழு மத்திய கமிட்டி வெளியிடப்போகும் மணிவிழாத் தொகுப்பு மலரைப்பற்றி திரு. சோமகாந்தனுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அத் தொகுப்பு மலர் மிகப் பிரமாண்டமாய் அமையப்போகிறது என்றார். அவர் அம் மலரைப்பற்றிச் சொன்ன சிறப்பைப் பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருந்த என்னில் இன்னொரு யோசனையும் தோன்றியது. பல்வேறு கலை இலக்கிய அறிஞர் களினால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்ட அம் மலருக்கு ஓர் அனுபந்தமாக ஜீவா அவர்களின் மணிவிழா விஷயமொட்டி பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் வானொலியில் இடம்பெற்ற சிறப்பு நிகழ்ச்சி, வானொலி, டி. வி. பேட்டிகள் மற்றும் நடந்த கூட்டங்களின் விபரங்கள் போன்றவை அடங்கிய ஒரு சிறு நூல் வெளியிட வேண்டும் என்பதே அந்த யோசனையாகும்.

இந்த யோசனையை மல்லிகை ஜீவா மணிவிழாக் குழு கொழும்புக் கிளையில் என்னோடு சேர்ந்து பணிபுரிந்தவர்களிடம் சொன்னபொழுது அவர்கள் அதை நல்ல யோசனை என்று வரவேற்றார்கள். அந்தப் பின்னணியில்தான் உருவானது ‘டொமினிக் ஜீவா — கருத்துக் கோவை’ என்ற இந்தச் சிறிய நூல்.

நாற்பது வருடங்களாகப் படைப்பிலக்கியத்தின் மூலமும், கால் நூற்றாண்டு காலமாக மல்லிகை சஞ்சிகை மூலமும் முழுமூச்சாக கலை இலக்கியப் பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கும் ஜீவா அவர்கள்மீது அவருடனான சமகாலத்தவர் களுக்கும் புதிய தலைமுறையினருக்கும், இருக்கும் மதிப்பும், மரியாதையும், ஜீவா அவர்கள் தனது தனிமனித உழைப்பி பினால் கடந்த காலங்களில் ஆற்றிய பணியை அவர் உணர்ந்து கொண்டமையோடு, நமது நாட்டு வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் நம் நாட்டு எழுத்தாளனுக்குக் கொடுக்கும் கௌரவம் எத்தகையது என்பதும் ஜீவா அவர்

களின் மணிவிழாவினை யொட்டிப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த கட்டுரைகளும், வாஞ்ஜெலி டி. லி யில் இடம் பெற்ற சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளும், நடந்த கூட்டங்களும் எமக்கு நிரூபிக்கின்றன.

மேற் சொன்ன சிறப்புகள் கொண்ட அக் கட்டுரைகள், வாஞ்ஜெலி நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் கூட்டங்களின் விபரங்கள் வெறும் உதிரிகளாக இருந்துவிடாமல் அவை வரலாற்று ஆவணங்களாக மாறவேண்டிய அவசியமே இந்த நூலின் தோற்றமாகும்.

இந்த நூலில் இடம் பெற்ற கட்டுரைகளை எழுதிய கட்டுரை ஆசிரியர்களுக்கும், அவற்றைப் பிரசுரித்த பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கும், மிகவும் நேசபாசத்துடன் ஆசிரியத் தலையங்கமே எழுதி திரு. ஜீவாவைக் கணம் பண்ணிக் கௌரவித்த தினகரன், ஈழநாடு ஆசிரியர்களுக்கும், நேரில் சென்று வாழ்த்தி மாலையணிவித்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்த முரசொலி ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அத்துடன் அரை மணி நேர நிகழ்ச்சியை ஒலிபரப்பிய இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ப் பகுதியினருக்கும் 'காதம்பரி' நிகழ்ச்சியில் ஜீவா அவர்களின் பேட்டியை ஒலிபரப்பிய ரூபவாஹினி கூட்டுத் தாபனத்தினருக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தானவை.

இலக்கிய அபிமானிகள், கலைஞர்கள், கல்விமான்கள் கூடிய கொழும்புக் கூட்டத்தில் ஜீவா அவர்களுக்கு 'மானுடச் சுடர்' என்ற பட்டமளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டது.

கூட்டத்தில் கலந்து சிறப்பித்த கனவான்களுக்கும், நிதி தந்துதவிய நெஞ்சங்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

அடுத்து மல்லிகை ஜீவா மணிவிழாக்குழு கொழும்புக் கிளையில் என்னுடன் பங்காற்றிய திரு. எம். ரெங்கநாதன், திருமதி யோகா பாலச்சந்திரன் ஆகியோருக்கும் நன்றி கூறுகின்றேன்.

— மேமன்கலி

மல்லிகை ஜீவா
மணிவிழாக்குழு,
கொழும்புக் கிளை.

ஜீவாவுக்கு அறுபது

எங்கள் ஜீவாவுக்கு இன்று அறுபது. எமது தமிழ்த் தேசிய இலக்கியம் பருவம் அடைந்து பக்குவப்பட்டு விட்டது என்பதே இதன் அர்த்தம். நரை தட்டவில்லை. முதுமையின் சாயல் தோன்றவில்லை, மூச்சுத் தளரவில்லை. இப்போதுதான் நரம்பில் விறுவிறுப்பு ஏற்படுகிறது. உணர்வு உத்வேகம் பெறுகின்றது. புதிய வாழ்க்கை இனித்தான் ஆரம்பிக்கப்போகின்றது. பூப்பு அடைந்த எங்கள் இலக்கியம் இனித்தான் மறுமலர்ச்சி காணப்போகின்றது, ஆதலின் நன்னீராட்டிப் புதுக்கோலம் கொடுப்பது எங்கள் கடமை அல்லவா?

ஆம், டொமினிக் ஜீவாதான் ஈழத் தமிழரின் தேசிய இலக்கியம்.

ஜீவாவுக்கு அறுபது என்றால் விழா எடுக்கவேண்டிய வேளை. மகர தோரணங்கள் தெருவெல்லாம் கட்டி ஜீவாவை ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லவேண்டிய ஒரு வேளை. ஆனால் துரதிர்ஷ்ட வசமாக இந்த ஜூன் 27 இச் சங்கடமான வேளையில் வந்துவிட்டதே? இதுவும் நன்மைக்குத்தான்.

ஜீவாவின் 'மணிவிழா' என்றால் நாடளாவிய விழா வாக இருக்கவேண்டும் அல்லவா? கொண்டோடிக் கல்யாணமாக இதனை நடத்த முடியுமா? அமைதியான சூழலிலே ஆற அமர இருந்து நாலு பேருக்கும் நல்விருந்தளித்துக் கொண்டாடவேண்டிய விழா அல்லவா?

வானம் பார்த்த பூமி தமிழ்ப் பூமி என்பது உண்மை தான். அதற்காக வானம் பார்க்கும் தமிழராக நாம் இருந்துகொண்டு விழா எடுக்க வேண்டுமா? ஹெலி வரும்

ஒலி எட்டு மூலக் கொடியின் வீண் ஒசை போல் காதில் படிந்தவுடனே ஜீவாவை நடுவழியில் விட்டுவிட்டு நாம் பங்கருக்குள் ஓடி ஒளிந்து கொள்ள முடியுமா? எனவே மணிவிழாக் குழுவினர் விழாவைப் பின் போடுவதென எடுத்த முடிவு புத்தி சாதுர்யமானதே. யாழ். தீபகற்ப மக்கள் மட்டுமல்ல, தமிழக அறிஞர்களும், கலைஞர்களும் கலந்து சிறப்பிக்க வேண்டிய பெருவிழா அல்லவா இது?

என்றாலும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே ஒரு சிறப் பிடத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட ஜீவா அறுபது வயதினை அடைந்த இவ்வேளையில் நாம் அவரை வாழ்த்துவது எமது கடமை. சஷ்டியப்த பூர்த்தி இது. ஆதலின் அவரை இன்று வாழ்த்தி நிற்கும் ஆயிரமாயிரம் இலக்கிய உள்ளங் களுடன் இணைந்து எமது அன்பு நிறைந்த, மனங் கனிந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம் அவர் நீடு வாழட்டும். அவர் தமிழ்ப்பணி பெருகட்டும்.

தினகரன் வாரமஞ்சரி,
ஆசிரியத் தலையங்கம்

28 - 6 - 87.

டொமினிக் ஜீவாவுக்கு அறுபது

“அன்புடையீர்! உமது சிறுகதை 24 மணித்தியாலங் களுக்குள் கிடைக்காவிட்டால் உமதறைக்கு வந்து மேல் மாடியிலிருந்து உம்மை உதைத்துத் தள்ளுவேன். வாக்குறுதியை என்றும் காப்பாற்றும் பேர்வழி நான்” என்று ஒரு பிரபல சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் ஒருவருக்கு எழுதியிருந் தார்.

“மதிப்புக்குரிய ஆசிரியர் அறியவேண்டியது: எனது வேலைகள் அனைத்தையும் காலால் செய்பவனாயிருந்தால் நானும் எனது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முடியும்” என்பது ஆசிரியருக்குக் கிடைத்த பதில்.

அறுபது ஆண்டு கண்ட மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவுக்கு இதுபோன்ற அனுபவங்கள் புதிதாயிருக்க மாட்டா. ‘மல்லிகை’ என்றால் டொமினிக் ஜீவா என்பதை அறியாதவர் இங்கு யாருமுண்டா?

ஆனால் டொமினிக் ஜீவாவை வாசகர்கள் எல்லோரும் நேரில் கண்டிருக்க மாட்டார்கள்.

மனிதர் இருவகைப்பட்டவர்கள். சிலரைப் பற்றி அதி கம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் நேரில் காண்பதில்லை. வள்ளுவரை, கம்பனை, இளங்கோவை நாம் கண்டதில்லை. ஆனால் அவர்களைப் பற்றிப் பேசாத நாளைப் பிறவா நாளென்று கருதுகிறோம். வேறு சிலரை நாம் தெருவிலும் திண்ணையிலும் அடிக்கடி காண்கின்றோம். அவர்களைப் பற்றி எதுவும் கேள்விப்படுவதில்லை.

டொமினிக் ஜீவா என்ற மனிதன் இவ்விரு பிரிவுகளி லிருந்தும் வேறுபட்ட விந்தை மனிதன் எனலாம். மல்லிகை மூலம் அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறோம்; அதே சமயம் தெருவி

லும், திண்ணையிலும் அவர் காட்சியளித்தபோதும் அவர் தான் இவரென்பதை அறியாதவர் பலர்.

இந்தத் தனிச்சிறப்பு மல்லிகையை மட்டுமல்ல அதன் ஆசிரியரையும் மறக்க முடியாத நறுமணங்கூன்றாத நிலையில் பேணிவருவது சிந்தனைக்குரியது.

இலட்சியவாதிகள் கனவு காணும் வர்க்கத்தினர்; தீர்க்க தரிசனம் நிறைந்த பிறவிகள்; ஆனால் செயல்வாதிகள் அக்கனவுகளைத் தகர்த்தெறிந்து ரோசா மலரை முள்ளுடன் எங்கள் கண்முன் நிறுத்த வல்லவர்கள்.

நல்லவர்களாகவிருந்து தனக்கென்று ஒரு சஞ்சிகையை நிர்வகித்து தானே எழுதி வெளியிடுவது சுலபம்; போதிய பணமிருந்தால், வாசகர்கள் ஆதரவு கிடையாவிட்டாலும் மாதமொருமுறை வெளியீடு தோன்ற முடியும்.

நல்லவர்கள் வல்லவர்களானால் தமக்கல்ல, பிறருக்குரித்தான் கருத்துக்களை வெளிவரச் செய்வதே ஆசிரியரின் பணியெனக் கொள்வார். அத்தகைய அரிய மனிதரைப் பற்றிய கதையே நாம் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டோம்.

எத்துணை வல்லமையிருந்தும் மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் 'கல்நாருரித்த கனியே போற்றி' என்று ஆண்டவனைப் போற்றியது போல் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு சகாப்தம் என்று சொல்லுமளவிற்கு கல்லில் நார் உரித்த அற்புத மனிதன் — டொமினிக் ஜீவாவை மனமார வாழ்த்தி தொண்டைத் தொடர்க என்று வேண்டுகின்றோம்.

ஈழநாடு

ஆசிரியத் தலைங்கம்

1 - 7 - 87

Bridging the cultural gap

Dominic Jeeva celebrates his 60th birthday today

Perhaps he is the only Sri Lankan writer in Tamil known to the exclusively Sinhala educated readers. This is due to the fact that one or two short stories by him have been translated into Sinhala. The "Divaina" has carried a few notes on him as a fellow Lankan writer, despite the fact that he writes in Tamil.

The late K. G. Amaradasa and the journal "Mawatha" have shown some interest on Lankan writers in Tamil; but to the rest of the Sinhala readers, nothing is known about local Tamil writing. And they don't seem to be interested either. This is a pity.

Dominic Jeeva in turn has published a number of translations of Sinhala short stories, articles and poems translated into Tamil besides covering the contemporary Sinhala cultural scene by way of reviews and articles written by Tamil writers. Most of all, the photographs of all the key figures in the Sinhala literary and artistic world have adorned the covers of the literary magazine Dominic Jeeva edits for the past 21 years. It is called "Mallikal" (Jasmine)

Due to his personal efforts, the Sinhala stories published in "Mallikal" were collected into an anthology and published in Madras. Again he got the Tamil translation of K. Jayatilaka's work (done by Thambiayyah Devadas) published in Tamilnadu. Articles that appeared in his

journal on the late Prof. K. Kailasapathi was published in Madras due to Jeeva's personal efforts.

Dominic Jeeva's own short stories in Tamil have been translated into Sinhala, English and Russian.

Dominic Jeeva is engaged in writing for the last three decades. He is a short story writer of repute in Tamil.

The following collections are his creative works: Thanneerum Kanneerum, Pathukai, Salayin Thirupam and Vazhin Dharisaniangal. "Thanneerum Kanneerum" won a Sahitya Academy award in 1964. Jeeva himself was a member of the Sahitya Mandalaya in 1970.

His other books are: "Anubava Mudraihai" and "Eelathil Irunthu Ore Ilakkiya Kutal"

Dominic Jeeva has also started a publishing venture called "Maliikai Pandai". This concern has so far published four books and other four books are to be published shortly.

This indefatigable writer in Tamil comes from a dawn-trodden family in Jaffna and is an institution unto himself.

by K. SIVAKUMARAN
IN 'ISLAND' NEWS PAPER
COLOMBO.

எழுத்து, பேச்சு, சிந்தனையால் இலக்கியத்தை நேசிக்கும் ஜீவா

தமிழ் இலக்கிய வட்டத்தில் "ஜீவா" என்றால், அது டொமினிக் ஜீவாதான். இது இன்றைய நிலை. இந்த நிலையும், புகழும், பிரபல்யமும் அவருக்குத் திடீரென வந்து விடவில்லை. இலக்கிய உழைப்பு, உழைப்பில் நேர்மை, நேர்மையான உழைப்புக்குப் பலன் தரும் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. ஒவ்வொரு விநாடியும், நிமிடமும், மணியும், இலக்கியம் பற்றியதான சிந்தனை, இலக்கியம் பற்றிய பிரக்ஞை. தீவிரமான கொள்கைகள், மனிதரை நேசிக்கும் பண்பு, சமுதாய அக்கறை என்று ஒவ்வொரு படியாக தன்னம்பிக்கையுடன் காலான்றி ஏறி வந்து இந்த நிலையை அடைந்துள்ளார் இந்த அறுபது வயது இளைஞர்.

அவருக்கு வயது அறுபது. அவருடைய மல்லிகைக்கு வயது இருபத்து மூன்று. கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு இரண்டு வருடமே குறைவு. இருபத்துமூன்று வருடங்கள் ஒரு இலக்கிய சஞ்சிகையை நடத்துவது — அதுவும் மல்லிகை போல் தூய்மையாக நடத்துவதென்பது ஒரு சாதனை.

மல்லிகையை ஆரம்பித்தபோது என்னிடம் மூலதனமாக இருந்தது முந்நூறு ரூபாதான்'' என்று ஜீவா முன்பொரு தடவை கூறியுள்ளார். அதிலிருந்தே மல்லிகையின் மூலதனம் பணம் அல்ல என்பதும், பணத்தை நம்பி அவர் மல்லிகையைத் தொடங்கவில்லையென்பதும் புலனாகிறது.

ஒரு சாதாரண தொழிலாளியாக வாழ்வைத் தொடங்கிய ஜீவா, முதலில் எழுத்துலகில் பிரவேசித்து எழுத்தாளன் ஆகினார். இந்தியப் பத்திரிகைகளின் செல்வாக்கின் தாக்கத்தால் 1930-களிலேயே இலங்கையில் சிறுகதை இலக்கியம் தொடங்கிவிட்டது. ஈழத்துச் சிறுகதைகள் ஈழத்துப் பிரச்சினைகள் பற்றியதாகவே இருக்க வேண்டும் என்னும் மரபை நிலைநிறுத்திய மறுமலர்ச்சிக் குழுவினரைக் கடந்து சமுதாயத்தைத் திருத்தும் அல்லது மாற்றும் ஒரு கருவியாகச் சிறுகதைகள் அமைய வேண்டும் என்னும் கருத்துடன் தேசிய உணர்வு பெற்று தனக்கென ஒரு இலக்கியப் பாரம்பரியம் வேண்டுமென்னும் குரல் முழங்க கிட்டத்தட்ட

இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் பிடித்தன. அதாவது 1958-வாக்கில் இந்தப் புதிய உத்வேகத்திற்கு வலு சேர்க்குமாப்போல் சமூகத்துச் சிறுகதை உலகில் பிரவேசித்தவர் டொமினிக் ஜீவா

1966-இல் மல்லிகை இலக்கிய ஏடு டொமினிக் ஜீவாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரத் தொடங்குகிறது.

1966 ஆகஸ்டில் தொடங்கிய 'மல்லிகை' நவம்பர் 67-ல் ஒரு விசேட மலர் வெளியிட்டது. 'ஆகாவென்றெழுந்தது பார் யுகப் புரட்சி' என்று பாரதி ஆர்ப்பரித்த யுகப் புரட்சியின் 5-ஆவது ஆண்டு நிறைவுக்கான மலர் அது. முன் அட்டையில் சந்திரனில் போய் இறங்கிய மனிதனின் விஞ்ஞான சிருஷ்டி. பின் அட்டையில் இலங்கையின் பிரபல நடனக் கலைஞரான சித்திரசேனாவின் நடன முத்திரை ஒன்று! கலைஞர் சித்திரசேனா தனது கோஷ்டியுடன் சோவியத் யூனியனுக்குப் பல தடவை விஜயம் செய்தவர் என்னும் குறிப்புடன்.

ஒரு வருடத்துக்கு முன், அதாவது 1986 ஜூனில் 'மல்லிகைப் பந்தல்' தனது முதல் நூலை வெளியிடுகிறது. முப்பத்தைந்து சமூக எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய குறிப்பு கள், தகவல்கள் அடங்கிய "அட்டைப் பட ஒவியங்கள்" என்பதே மல்லிகைப் பந்தலின் முதல் நூல். இந்த வரிசையிலே சோமகாந்தனின் "ஆகுதி" சிறுகதைத் தொகுதி, 'என்னில் விழும் நான்' வாசுதேவனின் புதுக் கவிதைத் தொகுதி, "மல்லிகைக் கவிதைகள் என்று நான்கு புத்தகங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

நான்காவதாக வந்திருக்கும் "மல்லிகைக் கவிதைகள்" ஏப்ரல் 87-ல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மல்லிகைப் பந்தல் தொடங்கி பத்து மாத இடைவெளிக்குள் நான்கு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளதே ஒரு சாதனையாக.

எழுத்தால், பேச்சால், சிந்தனையால், இந்த மண்ணையும், மண்ணின் இலக்கியத்தையும் எழுத்தாளர்களையும் நேசிக்கும் மல்லிகை ஜீவா, மனதால் மூப்பவர் அல்ல. அந்த மனம் ஒரு இளைஞனின் மனம். எழுத்திலே, பேச்சிலே, சிந்தனையிலே ஒரு இளமைத் துடிப்பு இருக்கும்! வேகம் இருக்கும்! நடைவிலே ஒரு மிடுக்கு இருக்கும்!

தெளிவத்தை ஜோசப்
வீரகேசரி, 12 - 7 - 87

மல்லிகை ஜீவா

சென்ற சனிக்கிழமை (27-6-87) மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் மணிவிழா தொடர்பான வாழ்த்து வழங்கும் நிகழ்ச்சி உண்மையாகவே அவரது உழைப்புக்குக் கிடைத்த மதிப்பு என்று சொல்லவேண்டும்.

அவரைப்பற்றி பலர் பல்வேறு கருத்துக்களைக்கொண்டு இருந்தாலும் அவரது தனிமனித உழைப்பு உதாரணம் காட்டக்கூடியது.

சமூகத்திலே எழுத்தாளர்களாக இருப்பவர்களில் அநேகம் பேர் எழுத்தினே ஒரு பகுதி நேரத் தொழிலாகவே கைக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

முழுநேர எழுத்தாளர்களாக இருப்பவர்களை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம். அத்தகைய மிகச்சிலரில் முக்கியமானவர் டொமினிக் ஜீவா.

எழுத்தாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஏதாவது கொள்கையின் அடிப்படையில் நின்று தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்றார்கள். அடிப்படையான கொள்கை இல்லாதவர்களை எழுத்தாளர்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

கொள்கை அடிப்படையில் வேறுபடாமலும் ஏனையவர்களை மதிக்கும் பண்பும், நட்பு ரீதியாகப் பழகும் பண்பாடு முள்ள எழுத்தாளர்களில் டொமினிக் ஜீவாவும் ஒருவர் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

பழைய எழுத்தாளர்கள் என்று சொல்லுபவர்களை பட்டியல் போட்டே காட்ட முடியும். ஆனால் மிகநீண்ட காலமாக சமூக இலக்கிய உலகில் பேசப்படுபவர்களில் ஜீவாவும் ஒருவர்.

யார் என்னதான் கூறிலும் ஈழத்து இலக்கிய உலகத்துக்கு புதிய உத்வேகம் பிறந்த காலகட்டத்தினை உருவாக்கியவர்களில் ஜீவாவும் ஒருவர் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையே,

‘ஈழத்து இலக்கியப் பாதையில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒரு வளர்ச்சிக் கல்லின் அருகே வந்து நிற்கும் இவர் தொடர்ந்து பல வளர்ச்சிக் கற்களைத் தொட்டு உணர்த்தி மேலே செல்வார் என்று நம்புகிறேன்’ என்று 1965-ம் ஆண்டு டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் ‘சாலையில் திருப்பம்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு ‘ஜெயகாந்தன்’ அவர்கள் வழங்கிய முன்னுரையில் குறிப்பிட்டு இருந்தார்.

அற்புது வயதினை அடைந்திருக்கும் ஜீவா ஈழத்து சஞ்சிகை உலகிலும் சாதனை படைத்துள்ளார்.

இருபத்தைந்து வருட காலத்தினை எட்டிப் பிடிக்கவுள்ள ஜீவாவின் ‘மல்லிகை’ மாத சஞ்சிகை மெய்யாகவே ஒரு வரலாற்றினைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

மல்லிகையின் தரம், அதன் இலக்கிய சேவை, அதில் வரும் ஆக்கங்களின் கனம் இவை பற்றிப் பலரும் பலவிதமான கருத்துக்களை வைத்திருக்கலாம். விமர்சிக்கலாம்.

ஆனால் மிக நீண்ட காலமாக ஒரு சஞ்சிகையினை வெளிக் கொண்டு வருவது என்பது லேசான விடயமல்ல. முதல் இதழ் அல்லது இரண்டாவது இதழ் வெளியான பின்னர் நின்று போய்விடும். ஈழத்து இலக்கிய உலகில் மல்லிகையினை ஒதுக்கி வைக்க முடியாது.

ஒரு முழுநேர எழுத்தாளராக, இலக்கிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக மிக நீண்ட காலமாக செயல்பட்டுவரும் ஜீவாவுக்கு ஈழத்து இலக்கிய உலகில் தனியான ஒரு இடம் உண்டு என்பது நிச்சயம்.

நடராஜன் மைநன்
ஈழமுரசு வாரமலர்

5 - 7 - 87

தமிழ் இலக்கிய சிற்றேடு நடத்தி சாதனை புரியும் ஜீவா!

இலங்கை தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பத்திரிகைகள் மட்டுமல்லாது இலக்கியச் சிற்றேடுகளும் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன.

தமிழையும் தமிழ் இலக்கியத்தையும் வளர்க்க வேண்டும் என்ற பண்பினை தமிழ் பத்திரிகைகள் கொண்டிருந்த அதே சமயம் தரமான இலக்கிய சுவைஞர்களையும் உருவாக்கும் உன்னத பணியில் நவீன தமிழ் இலக்கிய சிற்றேடுகள் பல்வேறு சோதனைகளுக்கு மத்தியிலும் வெளிவந்தன என்பதையும் இங்கு சுட்டிக் காட்டவேண்டிய அவசியத் தேவை உண்டு.

இலங்கையில் எத்தனை சிற்றேடுகள் வெளிவந்தன என்பதனை விரல் விட்டு எண்ண முடியாது போனாலும் தற்போதும் தொடர்ந்து எத்தனை சிற்றேடுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன என்ற எண்ணிக்கையைச் சட்டென கூறிவிட முடியும்.

“மல்லிகை” — “சிரித்திரன்” என்பவை தொடர்ந்தும் “அலை” அவ்வப்போதும் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதையும் இலக்கிய உலகம் நன்கு அறியும்.

இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியச் சிற்றேடுகளைச் சீராக நடத்த முடியுமா? என்ற சந்தேகம் அன்று மட்டுமல்ல இன்றும் எழுப்பப்படுவது உண்மை.

“ஏன் நடத்த முடியாது?” நடத்திக் காட்டுகிறேன்— என்ற தர்மாவேசமாக குரல் கொடுத்தவர்தான் திரு. டொமினிக் ஜீவா என்ற பிரபல சிறுகதை எழுத்தாளர்.

சாதாரண பாடசாலை படிப்பை முடித்துக்கொண்ட சிகை அலங்கரிப்பாளர் தொழிலையே முழு நேரத் தொழிலாக ஆரம்பித்து — நேரம் கிடைத்தபோதெல்லாம் தமிழ் இலக்கியத்தைக் கற்றும், எழுதியும், பேசியும் — படிப்படி

யாக வளர்ந்தவர் டொமினிக் ஜீவா. பொதுவுடமை இயக்கம் ஒன்றில் தன்னை இளம் வயது முதல் பிணைத்துக் கொண்டு வளர்ந்துள்ள டொமினிக் ஜீவா இன்று முழுநேர எழுத்தாளர்; முழுநேர சஞ்சிகையாளர்; முழுநேர புத்தகப் பதிப்பாளர்.

எழுத்தையே தொழிலாகக் கொண்டு இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எத்தனைபேர் என்று கேட்டால் நானறிந்தவரையில் நான்கு பேரை மட்டும் தான் தெரியும் என்று கூறுவேன்.

அவர்கள்:—

இளங்கீரன்,

அ. செ. முருகானந்தன்,

டொமினிக் ஜீவா.

ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை

இவர்களில் இளங்கீரன் சமீபத்தில் மணிவிழாவைக் கண்டார்.

ஜீவா தற்போது மணிவிழா காண்கின்றார்.

தொடர்ந்து 22 வருட காலமாக யாழ். குடா நாட்டுக்குள்ளிருந்து வெளியாகும் மல்லிகையின் புகழ் — இலங்கையில் மட்டுமல்லாது தமிழகத்திலும், மாஸ்கோவிலும் பரவியுள்ளதென்றால் அதற்கு ஜீவாவின் உழைப்புத்தான் காரணம்.

வசதி வாய்ப்புகள் (அச்சுக்கூட வசதிகள்) இருந்தும் தொடர்ந்து தமது இலக்கிய ஏடுகளை நடத்த முடியாமல் தோல்வி கண்டவர்களையும் இலக்கிய உலகம் அறியும். அவர்களை இங்கு குறிப்பிடவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

“சிறுகக் கட்டி பெருகவாழ்” என்பார்களே — அதே போன்று சிறுகச் சிறுக... அச்சகம் ஒன்றுக்குத் தேவையான வற்றைச் சேகரித்து தொடர்ந்து மல்லிகை ஏட்டையும் வெளிக் கொணர்ந்து அதனை 25 ஆவது ஆண்டை நோக்கி முன்னெடுத்துச் செல்லத்தக்க உறுதியான அத்திவாரத்தை யும் போட்டுவிட்டு வழக்கமான கம்பீரத்துடன் புன்னகை பூக்கின்றார் டொமினிக் ஜீவா.

மணி விழாக் காணுகின்ற ஜீவா — இதுவரையில் இலக்கிய உலகிற்கு வழங்கியுள்ள நூல்களையும் இங்கு குறிப்பிடுவது சாலப் பொருந்தும்.

இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான “தன்னையும் கண்ணீரும்” நூல் தான் இலங்கையில் முதன் முதலில் சாகித்திய மண்டலப் (தமிழ் நூல் வரிசையில்) பரிசீலைப் பெற்றது.

அதனைத் தொடர்ந்து பாதுகை, சாலையின் திருப்பம், வாழ்வின் தரிசனங்கள் ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்தன. இவை இதுவரையில் பல பதிப்புகளாக வெளியாகியுமிருக்கின்றன.

“அனுபவ முத்திரைகள்” “ஈழத்திலிருந்து ஈர் இலக்கியக் குரல்” என்பனவும் இவர் எழுதிய நூல்களே. இவை இரண்டும் தமிழகத்தில் வெளியாகின அனுபவ முத்திரைகள் நூலில் இருந்து பல பகுதிகளை “குமுதம்” சஞ்சிகை இலவச இணைப்பாக மறுபதிப்புச் செய்து வெளியிட்டதையும் இலக்கிய உலகம் அறியும்.

விமர்சகர்களதும் வாசகர்களதும் பல்வேறு கருமும் விமர்சனங்களுக்கும் கண்டனங்களுக்கும் ஜீவா ஆளாகியதுண்டு.

“பேசுவோர் பேசட்டும் — புழுதிவாரித் தூற்றுவோர் தூற்றட்டும் — நான் என் கடமைகளைச் செய்து கொண்டிருப்பேன்” என்று உரத்துப் பேசி, தனது ஆளுமையைப் பறைசாற்றுவார் அவர். இது அவரது தனித்துவம்.

உரத்துப் பேசுவதுதான் தனது பலம் என்றும் அதுவே தனது பலவீனம் என்றும் கூறிக்கொள்வார்.

தமிழகத்தில் “சரஸ்வதி” இதழ்கள் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றிய — இலக்கிய கர்த்தாக்கள் — கலைஞர்கள், கல்வி மாண்கள், அறிஞர்கள், தமிழ் வளர்த்த பெரியோர்கள் படங்களை மல்லிகையும் அட்டையில் முகப்போவியங்களாக பிரசுரித்து அவர் தம் பணிகளை உலகுக்கு அறிவித்தது.

இவ்விதம் இதுவரையில் நூற்றுக்கு மேற்பட்டோர் மல்லிகை அட்டையில் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் கூட தமது இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கு மல்லிகையை தேடிப் படிக்கவேண்டிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாகின்றனர்.

முழுநேர எழுத்தாளராக தன்னைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்ட ஜீவா — சஞ்சிகையாளராக மாறியதும் — சிறுகதைத் துறையில் காத்திரமான சாதனைகளைப் புரியத் தவறி விட்டார் என்ற அபிப்பிராயமும் உண்டு.

ஒவ்வொரு மாதமும் மல்லிகையை வெளிக் கொணர வேண்டும் என்ற ஆவலோடு அவர் இயங்கிக் கொண்டிருந்தமையாலோ என்னவோ நான்கு சிறுகதைத் தொகுதிகளின் ஆசிரியரான அவரால் மேலும் பல சிறுகதைகளைத் தரமுடியாது போய்விட்டது என்று சில விமர்சகர்களால் அபிப்பிராயம் கூறப்பட்டது.

இதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கலாம். ஆயினும் அவ்வப்போது ஒரு சில சிறுகதைகளையும் அவர் எழுதிவந்தார் என்பதையும் மறுக்க முடியாதுதான்.

“நான் எழுதுவது அல்ல முக்கியம் — புதிய எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்தி அவர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பதே பிரதான கடமை” என்று அடிக்கடி கூறுவார் ஜீவா.

ஜீவா ஒரு பொதுவுடமை இயக்கத்தின் தோழராக விளங்குவதனால் — படைப்பாளிகளின் சுதந்திரம் என்றுவரும் போது பல சங்கடங்களை எதிர்நோக்குவதும் உண்டு.

தனது கருத்துக்களுடன் ஒத்துப்போகாதவர்களாக இருந்தாலும் சரி — மாற்று இயக்கத்தைச் சேர்ந்தோராயினும் சரி — குறிப்பிட்ட அவர்களால் தமிழுக்கும் — இலக்கியத்திற்கும் சமுதாயத்திற்கும் நன்மை கிட்டியிருக்கமேயானால் அவர்களின் புகைப் படங்களை மல்லிகை அட்டையில் பிரசுரித்து கௌரவிக்கவும் ஜீவா பின்னிற்பதில்லை.

இதுவரையில் 6 நூல்களை எழுதியுள்ள ஜீவா “மல்லிகைப் பந்தல்” — மூலம் இதுவரையில் மூன்று நூல்களைப் பதிப்பித்துமுள்ளார். இந்த “மல்லிகைப் பந்தல்” பதிப்பகம் மூலம் தொடர்ந்தும் பல நூல்களை வெளியிடும் எண்ணம் அவருக்குண்டு.

தான் சார்ந்த கொள்கையினின்றும் வழுவாது — நின்றுநிலைத்து இலக்கியப் பணி புரிகின்ற ஜீவாவுக்கு மணிவிழாமலர் வெளியிடப்பட இருப்பதாகவும் அறிய முடிந்தது.

இந்த மணிவிழா நாயகர் பல்லாண்டு வாழ்ந்து தொடர்ந்தும் இலக்கியப் பணி புரிய வாழ்த்துவோம்.

— ரஸஞானி

(அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து)

வீரகேசரி 28 - 6 - 87

கௌரவப் பட்டங்கள்

நன்றி உணர்வு மிக்கவர் தமிழர், ‘எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்; உய்வில்லை செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு’ என்பது இவர்களின் தத்துவம். இதனாற்றான் உதவி செய்தாரை இவர்கள் மறப்பதில்லை. இனத்துக்கும், மொழிக்கும் வாழ்நாள் முழுதும் உழைத்த பெருமக்களுக்குத் தம் நன்றியைத் தெரிவிக்க இவர்கள் தவறுவதில்லை. நன்றி தெரிவிக்கும் முகமாகவே இப் பெரியார்களுக்கு விழா வெடுத்துப் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிப்பதோடு பட்டமும் அளிப்பர். பட்டங்களை அளித்தால் போதுமா? அப்பட்டங்கள் சமூகத்தில் நிலைபெறச் செய்யவும் வேண்டுமல்லவா? பட்டமளிக்கப்பட்டவர் தங்கள் பெயருடன் இக் கௌரவப் பட்டத்தையும் எழுதுவார் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. எவ்வகையிலோ நாம் பெற்ற ‘கௌரவப் பட்டத்தை முதலில் எழுதிவிட்டுப் பின்னர் தம் பெயர்களை எழுதும் ஒரு சிலரும் எம்மிடையே இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால் பெரும்பாலானவர்கள் பட்டத்தை எழுதச் சங்கோஜப்படுவர். இனத்தின் சார்பில் அளிக்கப்பட்ட பட்டத்தை அந்த இனமே நிலைபெறச் செய்யவேண்டும் பண்டிதமணி என்ற பட்டம் சி. கணபதிப்பிள்ளைக்கு கொடுக்கப்பட்டது. ஆசிரியமணி என்ற பட்டம் பண்டித மணியின் அரும் சிஷ்யர் அ. பஞ்சாட் சரத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது மானுடத்துக்கு தன் இலக்கிய சிருஷ்டிகளில் முக்கியத்துவம் கொடுத்த தேசிய இலக்கிய முன்னோடி டொமினிக் ஜீவாவுக்கு “மானுடச் சுடர்” என்ற கௌரவப் பட்டம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இப் பட்டங்கள் சக்தியை சமூகத்திலிருந்தே பெற வேண்டும். இவர்களைக் குறிப்பிடும்போது இப்பட்டங்களுடன் குறிப்பிடடால் இவை ஜீவசக்தி பெற்றுவிடும். இனத்தின் சேவைக்காக இனத்தின் சார்பில் அளித்த கௌரவப் பட்டம் நிலைபெறச் செய்யும் கடமை இனத்துக்கே உண்டு.

தினகரன் வாரமஞ்சரி

12 - 7 - 87.

மானுடச் சுடர் ஜீவா

மல்லிகை ஆசிரியரும், பிரபல எழுத்தாளருமான "மானுடச் சுடர்" திரு. டொமினிக் ஜீவா, கடந்த மாதம் 27-ம் திகதி தமது மணிவிழாவை யாழ்ப்பாணத்தில் அமைதியாகக் கொண்டாடினார். ஆன்று காலை இலக்கியகாரர், நண்பர்கள் என்று பல்துறைப் பிரமுகர்களும் மல்லிகைக் கந்தோருக்குச் சென்று அவரை வாழ்த்தினர். 'கலை இலக்கிய பத்திரிகை நண்பர்கள்' அமைப்பின் செயலாளரும், 'முரசொலி' பிரதம ஆசிரியருமான திரு. எஸ். திருச்செல்வம், திரு. டொமினிக் ஜீவாவுக்கு ஆறடி உயர மாலை சூட்டி அறுபதாண்டு பிறந்த நாள் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்தபோது இப்படம் எடுக்கப்பட்டது. கொழும்பில் இலக்கிய நண்பர்கள் "மானுடச் சுடர்" என்ற பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தனர்.

தினகரன் வாரமஞ்சரி,
12-7-87.

நூற்றாண்டு காலம் வாழ்க!

1960-ல் முதன் முதல் சாகித்ய மண்டலப் பரிசு பெற்ற எழுத்தாளரான டொமினிக் ஜீவா, அன்று எல்லா ரது கவனத்துக்கும் ஆளானார். இன்று அந்த டொமினிக் ஜீவா இலக்கிய நெஞ்சங்களால் மணிவிழா நடாத்திக் கௌரவிக்கப்பட இருக்கின்றார். இதற்காக இவர் செய்த பணிகள் எவை என்று சிந்திப்பது மகிழ்ச்சிகரமானதே.

மல்லிகை என்னும் இலக்கிய இதழை இருபத்திரண்டு வருடங்களாகத் தொடர்ந்து வெளியிட்ட தொன்றே ஜீவாவைப் பாராட்டப் போதுமானதுதான். ஆனால் அதற்கும் மேலாக அவரின் சித்தனையும் செயல்களும் இம்மண்ணுக்குச் சேவையாற்றி வந்துள்ளன.

மல்லிகையைப் பத்தோடு பதினொன்றுதான் என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்க்க முடியாது. ஏனெனில் மல்லிகை சமீபத்து இலக்கிய உலகில் சகல பரிமாணங்களிலும் தொட்டுத் துளாவிச் சாதனைகள் புரிந்துள்ளன. இதனால் மல்லிகைக்கு அசைக்க முடியாத ஒரு தனி இடம் இலக்கிய உலகில் என்றைக்கும் இருக்கவே செய்யும்.

எமது சிருஷ்டியாளர்களை இனம் கண்டு எழுத்துலகுக்கு அறிமுகம் செய்த பெருமையும் கணிசமான அளவு மல்லிகைக்கே உண்டு. அதனிலும் மேலாக இளம் எழுத்தாளர்களைக் கைகொடுத்துத் தூக்கிவிட்டு சுதந்திரமாகவே அழகு நடை பயிலவைத்து சாதனைகளை நிலைநாட்டுங்கள் என்று வளர்த்து விட்டதும் மல்லிகையே என்பது யாலரும் அறிந்த சங்கதியே!

இவ்வழியில் நமது மண்ணும், நமது மொழியும் வளம் பெற வேண்டும். அதற்காக நான் எதையும் இழக்கத்தயார் என்னும் வேட்கையில் தன்னையே தியாகம் செய்து வருபவர் நம் ஜீவா. தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் உள்ள தரமான எழுத்தாளர்களுக்கிடையே ஒரு பாலமாக நின்று அங்கும், இங்கும் ஓர் பரஸ்பர உணர்வு பரிணமிக்கவும் இலக்கியத் தொடர்பை ஏற்படுத்தவும் பாடுபட்டு வருகிறார்.

இவை யாவிலும் மேலாக 'மல்லிகைப் பந்தல்' என்னும் பிரசுராலயத்தை அமைத்து எதுவித இலாபமும் கருதாது நவீன சிந்தனைப் படைப்புகளை வெளியிட்டு வருகின்றார். இவ்வெளியீட்டகம் அமைத்துப் பத்து மாதத்துக்குள் நான்கு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளதே அவரின் சிறந்த தொண்டுக்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

இம் மல்லிகைப் பந்தல் நீண்ட காலம் நிலைக்க வேண்டும், வாடாமலர்களைச் சொரியவேண்டும், இனிய நிழலும் நறு மணமும் எட்டுத் திசையும் பரப்ப வேண்டும். நம் இலக்கியச் செறிவும் மேலோங்க வேண்டும் என்று மனதார வாழ்த்துகின்றோம்.

அதுபோல் மல்லிகைப் பந்தலின் அமைப்பாளரான டொமினிக் ஜீவாவும் பூரண சுகத்தோடு நூற்றாண்டு காலம் வாழ்ந்து சேவை புரியவேண்டும் என்று இதயத்தால் வேண்டுகின்றோம்.

அண்மையில் ஜீவாவுக்கு நடைபெற இருக்கும் மணி விழா வெற்றியாக நிறைவேற வேண்டும், மல்லிகை அச்சகம் மலரவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றோம்.

மு. சடாச்சரம்
இந்துமதி, கல்முனை, யூன் - 1987.

ஜீவா மணிவிழா

மனிதர்களுக்கு அறுபது வயது என்பது இயற்கை. அறுபது வயதுவந்த அனைவரையும் நாம் கௌரவித்து விடுவது இல்லை. மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா விற்கு அறுபது வயது. அதற்காக இலக்கிய உலகம் அவரைப்பாராட்டிகொழும் பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் 'மணிவிழா' எடுத்து கௌரவித்தது.

மணி விழாக் கண்ட மல்லிகை மனோனையே மலையக மக்களின் சார்பில் வாழ்த்துகிறோம். அவரது இலக்கியப் பணி தொடரட்டும் என வாழ்த்துகிறோம். மல்லிகை ஆசிரியரான டொமினிக் ஜீவா கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தரமான ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகையை நடத்தி வருகிறார். இது வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துகளால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய சாதனையாகும்.

ஆசிரியர், 'குன்றின் குரல்'
மலையகம், ஜூலை, 1987.

மணி விழாக் காணும் மல்லிகை ஜீவா

தமது ஆக்கங்கள் மூலமாகவும், தாம் நடத்தும் மல்லிகை மாசிகை. மூலமாகவும், இலக்கிய அன்பர்கள் சகலருடனும் தாம் கொண்டுள்ள அக்கறை மிக்க தொடர்புகள் மூலமாகவும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு மகத்தான சேவையாற்றி வரும் திரு. டொமினிக் ஜீவாவுக்கு அறுபது வயது பிறக்கிறது என்றால் நம்பவா முடிகிறது! ஓர் இளைஞனின் சுறுசுறுப்புடன் இலக்கியப் பணி புரியும் அவருக்கு எமது உளமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

திரு. ஜீவாவின் 60-வது பிறந்த தினத்தை மணி விழாவாகக் கொண்டாட ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன என்னும் செய்தி மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. மணி விழாக் குழுவின் முதல்வராகப் பேராசிரியர் நந்தி முன்னின்று பணியாற்றுகின்றார். இம்மணிவிழாவின் ஓரம்சமாக மணிவிழா மலர் ஒன்றும் வெளியிடப்பட உள்ளதாகத் தெரிகிறது. மணிவிழாவும். மலர் வெளியீடும் சிறப்புற வாழ்த்துகின்றோம்.

தினகரன், 3-5-87
(திரேசா — சியாமளா)

அறுபது வயது காணும் மல்லிகை ஜீவா

கிழைத்தேச ஆண்டுக் கணக்கில் அறுபது வருடங்களே அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் பெயரும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வழக்கு இந்தியா, சீனா, யப்பான், போன்ற இடங்களிலெல்லாம் வழக்கிலேயுள்ளது இவ்வறுபதாண்டுக் காலச் சக்கரத்தில் ஒருவர் தான் பிறந்த ஆண்டினைத் தன்னுடைய வாழ்நாளில் அறுபதாவது வயதிலே எதிர்கொள்வார்.

அவரைப் பொறுத்த வரையில், அவர் ஒரு காலச்சக்கரத்தைத் தன் வாழ்நாளிலே முடித்த பெருமையைப் பெறுகிறார். எத்தனையோ பேர் எங்களுக்குத் தெரியாமலே இக் காலச்சக்கரத்தை முடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். ஆனால் சிலருடைய அறுபதாவது ஆண்டுப் பூர்த்தி - விழாவாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது; பலராலே நினைவுகூரப்படுகின்றது. இத்தகைய சிலருள் 'மல்லிகை' ஜீவாவும் ஒருவர்.

அறுபதாண்டுக் காலச் சக்கரத்திலே முதலாவது ஆண்டின் பெயர் பிரபவ. ஜீவா இந்த முதல் ஆண்டிலேயே பிறந்தவர். இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருக்கும் ஆண்டு பிரபவ ஆகும். சென்ற பிரபவ ஆண்டில் (1927) ஆனி மாதம் 27-ஆம் நாள் ஜீவாவினுடைய பிறந்த தினம். ஜீவாவுக்கு மணிவிழா எடுப்பதற்காகப் பலரும் முயற்சி செய்து வருகின்றனர். இதற்கு ஜீவாவுக்கு என்ன தகைமை உண்டு? பல தகைமைகள் உண்டு என்பதைப் பலரும் அறிவர்.

ஆக்க இலக்கியப் பணி

ஜீவா ஒரு தமிழ் ஆக்க இலக்கியகாரர். 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்', 'பாதுகை', 'சாலையின் திருப்பம்'. என்னும் மூன்று தொகுதிகளில் அடங்கிய சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். இந்த நாட்டிலே சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற முதல் தமிழ்ப் புனைகதை ஆசிரியர். 1961-ஆம் ஆண்டு இவருடைய 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' சிறுகதைத் தொகுதிக்கே சாகித்திய மண்டலப் பரிசு வழங்கப்பட்டது.

இவரது கதைகளிற் பல செக் மொழியிலும், ரஷ்ய மொழியிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. 'ஞானம்' என்ற இவரது சிறுகதை ஏ. ஜே. கனகரத்தவால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இலங்கையிலேயுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களில் சிறுகதை எழுதுவோர்தான் அதிகமாகக் காணப்படுகிறார்கள். அவர்களுள் தரமான கதைகளை எழுதும் தகுதி பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர் என்பதை விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம், அவ்விதம் எண்ணப்படவேண்டியவர்கள் யார் யார் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கும் ஒருவருக்கு ஜீவாவின் பெயர் ஆரம்பத்திலேயே நினைவுக்கு உதியாதிருக்க முடியாது' என்று 1965-இல் 'சுழுகேசரி' ஜீவாவைப் பற்றி எழுதியது:

சஞ்சிகைப் பணி

ஜீவா ஒரு நீண்டகாலச் சிறந்த தமிழ் இலக்கிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியர். 1966 இல் 'மல்லிகை' என்றொரு மாத இலக்கிய சஞ்சிகையைத் தொடங்கி இன்றுவரையும் நடத்திவரும் ஒரு புதிய சாதனையாளன் ஜீவா. பணம் படைத்த ஒரு பெரிய நிறுவனத்தின் சஞ்சிகை அல்ல இது. பாட்டாளி வர்க்கத்திலிருந்து தோன்றிய ஒரு தரமான தமிழ் எழுத்தாளன் தன்னைச் சார்ந்த இலக்கிய நேயம் கொண்ட அன்பர்களின் ஆதரவுடன் நடத்தும் சஞ்சிகைதான் 'மல்லிகை' 'பொறுப்புடன் எழுதப்பட்ட படைப்புகள், பொறுப்புடன் எழுதப்பட்ட கலை - இலக்கிய - சமூக விமர்சனக் கட்டுரைகளே காணப்படும்.' 'டொமினிக் ஜீவாவே எழுதும் சிறு பகுதிகள் அடக்கத்துடன் எழுதப்படுபவை. 'பார்க்கலாம்', 'முயலுகிறேன்', 'அப்படி ஓர் எண்ணம் உண்டு' என்று தான் இருக்கும். இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குக் கொண்டவர்களிலிருந்து இன்றே எழுதத் தொடங்கும் இளம் இலக்கியவாதியை 'மல்லிகை'யின் பக்கங்களில் இடம் பெறுகின்றனர்' என்று கணையாழி 'மல்லிகை' பற்றியும் அதன் ஆசிரியர் பற்றியும் இவ்வாறு கூறியது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி ஆராய் பவர்கள் மல்லிகையை ஒரு தரவு சஞ்சிகையாகக் கொள்ளாமல் தம்முடைய ஆய்வினை பூரணப்படுத்த முடியாது

வெளியீட்டுப் பணி

'மல்லிகை' இப்பொழுது 'மல்லிகைப் பந்தல்' ஆகிவிட்டது. ஜீவா இட்ட உரமும் பாய்ச்சிய நீருந்தான் இப்படியாக்கிவிட்டுள்ளது. பல கிளைகள் அப்பந்தலிலே இப்பொ

மூது தோன்றிப் பூத்துக் குலுங்குகின்றன. ஜீவாவின்னுடைய முயற்சியினாலே 'மல்லிகைப் பந்தல்' அனுசரணையில் தற்போழுது பல இலக்கிய ஆக்கங்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன.

ஜீவா ஈழத்திலிருந்து பல நாடுகளுக்குக் கேட்கும் ஓர் இலக்கியக் குரல். அண்மையில் (1982) அக்ரூரலைப் பதிவு செய்து 'ஈழத்திலிருந்து ஓர் இலக்கியக் குரல்' என்னும் நூலாக நர்மதாப் பதிப்பகத்தினர் வெளியிட்டனர். தமிழ் நாட்டுக்குப் போகின்ற காலமெல்லாம் அங்கே கேட்ட குரல் வெறும் ஜீவாவின் குரல் அல்ல. எங்கள் நாட்டின் இலக்கியக் குரலாகவே அது ஒலித்துள்ளது. தமிழகத்திலிருந்து வரும் 'ஜீவா' என்னும் சஞ்சிகை 1979-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் கோவைக் கிளை 'மல்லிகை' ஜீவாவுக்கு வரவேற்பளித்தபோது அங்கு நிகழ்த்திய சொற் பொழிவினைப் பிரசுரித்தது. அதில் ஜீவா கூறிய ஒரு கருத்து 'என்னைச் சிறந்த எழுத்தாளன் என்று கூறினீர்கள். அது காதில் பூ வைப்பது போன்றதாகும். என்னை விடத் திறமையாக இலக்கியங்களைப் படைக்கும் எழுத்தாளர்கள் ஈழத்தில் நிறையப்பேர் இருக்கிறார்கள். இதைக் கூறுகின்ற மன வலிமை எனக்கு இருக்கிறது. இவ்வாறு கூறுவதில் பெருமையும் அடைகிறேன். இது வளர்ச்சியைக் குறிக்கும். ஆனால் இங்குள்ளவர்களுக்கு இந்த மன வலிமை கிடையாது. இங்கு ஒவ்வொருவரும் பெரிய எழுத்தாளராக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்'. இவ்வாறு தன்னுடைய நாட்டு இலக்கியம், இலக்கிய ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் குரலாக ஜீவா மல்லிகை மூலமாகவும் ஒலித்து வந்துள்ளார்.

இதுவரை குறிப்பிட்ட சில தகைமைகள் சில ஜீவாவின் மணிவிழா ஆண்டினை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் நினைவுகூரும் படி வைத்துள்ளன. இலக்கிய நண்பர்களை நேசிக்கும் ஜீவாவின் பண்பினையும் அவருடைய மானிட நேயத்தினையும் நாம் மறந்து விடலாகாது. மணிவிழாக் கொண்டாடக் கூடிய சூழ்நிலையல்ல இது. எனினும் இக்கஷ்டத்துக்குள்ளும் ஜீவாவின் மணிவிழா ஆண்டினை மானசீகமாக நினைக்கின்றோம்; அவர் இலக்கிய சேவை தொடர்ந்து பல்கிப் பெருக எழுமுடைய வாழ்த்துக்களையாவது இந்நேரத்தில் வழங்குவது பொருத்தமாகும்.

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

சஞ்சீவி — 27-06-1987

மணிவிழாக் கண்ட 'மல்லிகை'யின் 'ஜீவா'த்மா!

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் வெள்ளிவிழா மணம் வீசும் 'மல்லிகை'யின் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவைத் தெரியாதவர்கள் இலக்கிய உலகில் யார்?

தமிழக இலக்கிய உலகிலும் பிரபல்யம் வாய்ந்த ஜீவாவின் உயிர்த் துடிப்பிலும் இலக்கிய ஓட்டமே ஓடுகின்றது. அவர் உண்ணும்போதும், உறங்கும்போதும், நடக்கும்போதும் கூட சிந்தனை இலக்கியம் பற்றியதாகவே அமைந்திருப்பதை நன்கு உணரலாம்.

'மல்லிகை' சஞ்சிகையின் ஆக்கத்தில் ஆசிரியப் பகுதி முதல் அச்சகப் பகுதி, விநியோகப் பகுதி வரை அனைத்தும் 'ஜீவா'வின் தனித்துவ முத்திரைகளே. இது கடந்த 35 ஆண்டுகளாகத் தொடரும் உயிர்ப்பணி. 'ஜீவா' என்னும் இந்த மனிதனின் இலக்கியத் தொண்டதான் என்னே! விதிகளிலே இந்த ஜீவாவைக் கண்டால் அவர் கைகளிலே 'மல்லிகை' இதழும் மணம் கமழும் அல்லது அதன் அடுத்த இதழுக்கான விடயங்கள் இருக்கும். இவ்வாறே அவரின் 'மல்லிகை' வெளியீட்டு வேலைகள்.

'ஜீவா' என்ற தனி மனிதனின் இலக்கிய சேவையைக் கண்டு கொழும்பு மல்லிகை நண்பர்கள் ஜீவாவுக்கு 'மானுடச் சுடர்' என்னும் புகழ் சூட்டியுள்ளனர்.

'மல்லிகை'யில் தான் எழுதுவதைக் குறைத்து பிறது எழுத்தாக்கங்களுக்கே சந்தர்ப்பம் கொடுத்து நல்ல - வல்ல எழுத்துலகின் ஆர்வலராகவும் புரவலராகவும் விளங்குபவர் 'ஜீவா'.

ஜீவா ஈழத்தில் மட்டுமல்ல, கடல் கடந்தும் இலக்கிய மணம் பரப்புவவர். இந்த இலக்கிய ஆத்மா — 'ஜீவா' கடந்த ஜூனில் தமது வாழ்வின் அறுபதாவது வயதில் காலடி எடுத்து வைத்துள்ளார்.

இந்த அறுபது வயதிலும் பதினாறு வயது இளைஞனின் உற்சாகத்துடன் நற்பணிகள் பலபுரியும் அவர் கரம் மேலும் உறுதிபெற 'யுகசக்தி'யும் வாழ்த்தி நிற்கின்றது.

யுகசக்தி — 19-07-87.

மல்லிகை ஜீவாவின் மணி ஆண்டு

ஈழம் பெற்றெடுத்த செல்வப் புதல்வர் ஒருவரின் அறுபதாம் ஆண்டுப் பூர்த்தி நாள் இன்றாகும். தமிழ் மல்லிகையின் மைந்தன் திரு. டொமினிக் ஜீவா பிறந்த பிரபல ஆண்டும் 60 ஆண்டுகளின் பின்பு திரும்பப் பிறந்திருக்கின்றது. இன்னும் பல ஆண்டுகள் தமிழுக்கும் தமிழர் சமூகத்திற்கும் ஜீவாவின் சேவையை ஏற்பதற்குத் தயாராகும் ஆண்டுகளின் முதல்வர் அது, ஜீவாவின் இந்த 60 வருடங்களில்; 37 அவர் இலக்கிய சமூக வானில் புகுந்து வளர்ந்து நிலை பெற்ற வருடங்கள்; 26 ஸ்ரீ லங்கா சாகித்திய மண்டலத்தின் முதலாவது இலக்கியப் பரிசு பெற்றபின் புகழடைந்து பெருமையுற்ற காலம்; 22 வருடங்கள் மல்லிகை ஆசிரியராகத் தனித்துவம் பெற்ற சரித்திர சகாப்தம்.

ஒரு காவியமாக எழுதவேண்டிய ஒருவரின் சரித்திரத்தை பத்திரிகையில் தந்தி மொழியில் தருவது கடினமான காரியம். 'மல்லிகை ஜீவாவின் மணி விழாக் குழுவினரின் இந்த ஆண்டுத் திட்டங்களில் ஒன்று. அவர் பற்றிய பல அறிஞரின் கட்டுரைத் தொகுப்பு. அது வெளிவரும்போது தமிழ் மக்கள் அவரின் பன்முகப்பட்ட ஆளுகையை அறிமுகம் கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும். அவரை முற்போக்கு எழுத்தாளனாக புதிய தமிழ் இலக்கியத்தின் பத்திரிகை ஆசிரியராக, இனிய படைப்பாளிகளின் பாதுகாவலனாக, தமிழ் நாடு தொடக்கம் இலங்கையின் மலைநாடு வரை சகல விதமான எழுத்தாளரையும் புரிந்து ஒன்றிணைத்த பேராசிரியராக, வறிய வர்க்கத்தின் பேச்சாளராக, சமதர்ம அரசியல் வாதியாக அவரைத் தமிழ் மக்கள் முழுமையாகப் பார்க்க அது உதவும்.

ஜீவா, எழுத்தாளர்களாலும் நண்பர்களாலும் தினமும் கொண்டாடப்படுபவர். ஒரே நாளில் முகமனுக்குக் கொண்டாடப்படுபவர் அல்ல. இந்த ஆண்டை ஈழத்து இலக்கியலாளர் ஜீவாவின் ஆண்டாகக் கொண்டாடுவது சம்பிரதாய வசதியை நோக்கியே. இது இன்னும் ஒரு ஆரம்பம்.

ஜீவா, இன்று இளைஞராக உற்சாகமுள்ளவராக, ஆண்கள் தரமான சிந்தனையுள்ளவராக இருப்பது எமக்கும் உற்சாகமும் தன்னம்பிக்கையும் தருவனவாகும். நிறைய பல வருடங்கள் தமிழ் அன்னை இந்த மகனின் சேவையை எதிர்பார்க்கிறோம்.

'நந்தி' — ஈழநாடு, 26-6-87.

மணி விழாக் காணும் டொமினிக் ஜீவா

ஈழத்தின் இலக்கியத் துறையில் இடையறாத தடம் பதித்து நடைபயின்று வரும் இலக்கியவாதிகளை ஒரு சைவிரங்களில் எண்ணி விடலாம். இவர்களில் ஒருவர்தான் டொமினிக் ஜீவா. ஜூன் மாதம் 27-ந் திகதி சனிக்கிழமை தமிழறிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும், இலக்கிய அபிமானிகளும் யாழ் இந்து விடுதியில் டாக்டர் நந்தியின் தலைமையில் கூடி டொமினிக் ஜீவாவின் அறுபதாவது பிறந்த நாளை — மணி விழாவினைக் கொண்டாடினார்கள். நாடளாவிய ரீதியில் மணி விழாவினைக் கொண்டாடுவதற்கென டொமினிக் ஜீவா மணிவிழாக்குழு ஒன்று பிரபல கல்விமான்களையும் தமிழறிஞர்களையும், இலக்கிய ஆர்வலர்களையும் உள்ளடக்கி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு சாதாரண முடி திருத்தும் தொழிலாளியாயிருந்த டொமினிக் ஜீவா இன்று தமிழிலக்கிய உலகம் போற்றும் இலக்கியவாதியாகத் திகழ்வதற்கு தான் சார்ந்தள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் அதன் தத்துவ வெளிச்சமும் மூத்த கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் சரியான வழிகாட்டல்களும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் நெறிப்படுத்தல்களும்ே அடிப்படையாக அமைந்தன என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஆனால் வெறுமனே இவை மட்டுமே ஜீவாவின் உயர்ச்சிகளுக்குக் காரணமாகிவிட முடியாது. ஜீவாவின் சுய கட்டுப்பாடு, கொண்ட கொள்கையில் விடாப்பிடியான தன்மை, கடின உழைப்பு, சுய அர்ப்பணிப்பு, மாணுட விசுவசிப்பு, சுக எழுத்தாளர்களிடம் கொண்டுள்ள இதயபூர்வமான அன்பு என்பவையும் அகக்காரணிகளாகத் திகழ்கின்றன.

சிலபோது உணர்ச்சி வசப்பட்டு நிலை தழும்பிப்போனாலும் ஆறுதலாக எடுத்துரைக்கும்போது நிதானமாகச் சிந்தித்து அதனை ஏற்றுக்கொள்ளும் உயர்ந்த பண்பையும் ஜீவாவிடம் காணமுடிகிறது.

ஜோசப், மரியம்மா தம்பதிகளின் இரண்டாவது மகனாகப் பிறந்த ஜீவா பள்ளிப் பருவத்திலேயே தமிழர்களின் சாபக்கேடான சாதிக்கொடுமைகளுக்கு இலக்கானதாய் யாழ். சென்மேரிஸ் பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்புடன்

படிப்பை நிறுத்திக்கொண்டார். எந்தச் சமூகம் தன்னைப் புறக்கணித்ததோ அந்தச் சமூகமே தன்னைப் போற்றிப் புகழ வேண்டுமென்ற வேட்கை நெஞ்சில் ஆழப் பதிந்து விட்டது.

பள்ளிப்படிப்பை இடை நிறுத்தியபின் ஜீவா தனது குலத் தொழிலை ஆரம்பித்தார். சமூக அடக்குமுறைகளுக்கு கெதிராகப் போராடும் குணம்சத்தை இயல்பாகவே கொண்டிருந்த ஜீவாவை இடது சாரிப் பிரசாரங்கள் ஈர்த்தன. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் யாழ்மாவட்டச் செயலாளராகவிருந்த தோழர் கார்த்திகேசன் சந்தித்து அவருடன் பல விடயங்கள் பற்றி விவாதிப்பதில் இளந் தலைமுறையினர் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். இந்த இளைஞர் குழாயில் ஜீவாவும் சேர்ந்து கொண்டார்.

இந்தியாவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1948-ம் ஆண்டில் தடைசெய்யப்பட்டபோது தோழர் ப. ஜீவானந்தம் தலைமறைவாகி இலங்கைக்கு வந்திருந்தார். தோழர் கார்த்திகேசன் வீட்டிலும் தோழர் எம். சி. சுப்பிரமணியத்தின் வீட்டிலும் தங்கியிருந்து பல கூட்டங்களை நடத்தினார். ஆரம்பத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அலையினால் ஈர்க்கப்பட்டிருந்த டொமினிக் ஜீவா தோழர் ப. ஜீவானந்தம் சந்திப்பினாலும் தோழர் கார்த்திகேசன் போன்ற மூத்த கட்சி உறுப்பினர்களின் சகவாசத்தினாலும் தெளிவு பெற்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினால் கவரப்பட்டார்.

இலங்கிய ஆர்வம் மிக்க கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களான ராமசாமி ஐயர், அ. ந. சுந்தரசாமி, புபாலிங்கம் ஆகியோருடன் ஏற்பட்ட தொடர்புகள் இலங்கியத்தின்பால் ஜீவாவை இட்டுச் சென்றன.

மார்க்ஸிம் கோர்க்கியின் 'தாய்', ஒஸ்ரோல்ஸ்டியின் 'வீரம் விளைந்தது' ஆகிய நாவல்கள் ஜீவாவின் வாழ்க்கையில் பெருந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. ஜூனியஸ் பிரியூஜிகின் 'தூக்குமேடைக் குறிப்புகள்' தன்னை உலுப்பிவிட்டதாக ஜீவா அடிக்கடி கூறுவார்.

ஜீவா மார்க்ஸிம் கோர்க்கியைத் தனது மானசிகமான தலைவனாக வரித்துக்கொண்டார். மார்க்ஸிம் கோர்க்கி சமூக அநீதிகளினால் பாதிக்கப்பட்டவர். வறுமையின் கொடுமைகளை அனுபவித்து உணர்ந்தவர். கல்வியறிவு மறுக்கப்பட்டவர். வாழ்க்கையென்னும் ஆகுதியில் புடம் போடப்பட்டவர். எனவேதான் ஜீவா மார்க்ஸிம் கோர்க்கியை தங்களுள் ஒருவராகக் கருதினார்.

ஜீவாவின் முதற் படைப்பான 'எழுத்தாளன்' சுதந்திரனில் வெளிவந்தது. அப்போது எஸ். ம. சிவநாயகம் சுதந்திரன் ஆசிரியராகவும், பிரேம்ஜி உதவி ஆசிரியராகவும் இருந்தனர். ஆரம்பத்தில் தமிழ்ப் பண்டிதச் சமூகம் ஜீவா, டானியல், எஸ். பொன்னுத்துரை போன்றோரின் எழுத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இக்கால கட்டத்திலேயே 'இழிசனர் வழக்கு' போராட்டம் முனைப்புப் பெற்றது. காலம் பண்டிதச் சமூகத்தினரின் யதார்த்தத்திற்கு ஒவ்வாத கோட்பாடுகளை நிராகரித்து விட்டது. 'மரபுப் போராட்டத்தை' காலாவதியாக்கி விட்டது.

ஜீவா வெறுமனே ஓர் எழுத்தாளராக மட்டும் இருந்து விடாமல் சமூக அநீதிகளுக்கும் அடக்கு முறைக்கும் எதிரான போராளியாகவும் இருந்து வருகிறார். இவ்வகையான போராட்டங்களில் டானியலின் நேரடியான பங்கும் விதத்துரைக்கத்தக்கதே. இருந்தபோதிலும் சமூக அநீதிகள், அடக்கு முறைகள் என்பவைபற்றியும் இவற்றிற்கான தீர்வுகளைக் காண்பதிலும் ஜீவாவும், டானியலும் வித்தியாசமான நோக்கங்களைக் கொண்டவர்களாகவே இருந்துள்ளார்கள்.

1958-ம் ஆண்டில் 'சரஸ்வதி' ஜீவாவின் அட்டைப் படத்துடன் சிறுகதை யொன்றையும் வெளியிட்டது. 1961-ம் ஆண்டில் 'சரஸ்வதி' புத்தக எளையிட்டினை ஆரம்பித்தபோது ஜீவாவின் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியையே முதன் முதலாகப் பிரசுரித்தது. 1961-ம் ஆண்டு செப்ரம்பர் மாதத்தில் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' சாகித்ய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றது. மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம் 'கலை முதுமாணிப்பட்டநெறிக்கு' 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' என்ற இந்தச் சிறுகதைத் தொகுதியைப் பாட உதவி நூலாகத் தெரிவு செய்தது.

1968-ம் ஆண்டில் 'தாமரை' சிறுகதைச் சிறப்பு மலர் வெளியிட்டபோது ஜீவாவின் படத்தை அட்டைப் படமாக வெளியிட்டுக் கௌரவித்தது. இவை யாவும் தமிழகத்திலும் ஜீவா பெற்றிருந்த செல்வாக்கையும் புகழையும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன.

ஜீவா கடந்த இருபத்திரண்டு ஆண்டு காலமாக 'மல்லிகை' சஞ்சிகையை வெளியிட்டு சாதனை படைத்துள்ளார். ஆயினும் தனது 'மல்லிகைக்கு' ஐம்பது வருடப் பாரம்பரியமுள்ளதாக ஜீவா கூறிக்கொள்வார்.

'சரஸ்வதி'யின் தோல்வி ஜீவாவுக்கு திகைப்பூட்டியது. தொடர்ந்து ரகுநாதனின் 'சாந்தி'யும் தோல்வியடைந்தது.

இந்த இரண்டு முற்போக்கு சஞ்சிகைகளின் அடுத்தடுத்தத் தோல்விகள் ஜீவாவின் சிந்தனையைக் கிளறி விட்டன. முற்போக்குச் சிந்தனைகள், முற்போக்குக் கருத்துக்கள், முற்போக்கு முயற்சிகள் தோல்வியடையவே கூடாதென ஜீவா கருதினார். எனவே 'சரஸ்வதி', 'சாந்தி' ஆகிய சஞ்சிகைகளின் மரபினை உள்வாங்கிக்கொண்டு அவற்றின் தொடர்ச்சியாக சஞ்சிகை ஒன்றை ஆரம்பித்து நடத்துவதென உறுதிபூண்டார். டாக்டர் நந்தியும், ஜீவாவும் சேர்ந்து சஞ்சிகைக்கான பெயரைத் தெரிவு செய்தனர். சாதாரண மக்களின் இல்லங்களிலும் இருக்கக்கூடிய எளிமையான, தூய்மையான, சுகந்த மணமுள்ள மங்களகரமான மலராகிய மல்லிகை'யின் பெயர் சஞ்சிகைக்குச் சூட்டப்பட்டது.

சாகித்ய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்ற ஜீவா 1970-ம் ஆண்டில் சாகித்ய மண்டல உறுப்பினராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' கிறுகதைத் தொகுதியைத் தொடர்ந்து 'பாதுகை', 'சாலையின் திருப்பங்கள்', 'வாழ்வின் தரிசனங்கள்', 'அனுபவ முத்திரைகள்', 'ஈழத்திலிருந்து ஒரு இலக்கியக் குரல்' ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

தற்பொழுது 'மல்லிகைப் பந்தல்' என்ற வெளியீட்டு நிறுவனமொன்றையும் ஆரம்பித்து அசுர வேகத்தில் 'அட்டைப்பட ஒவியங்கள்', 'ஆகுதி', 'என்னில் விழும் நான்', 'மல்லிகைக் கவிதைகள்' ஆகிய நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

முற்போக்குத் தமிழ், சிங்கள இலக்கியவாதிகளுக்குப் பாலமாகத் திகழ்ந்துவரும் டொமினிக் ஜீவா ஈழத்திற்கும் தமிழகத்திற்கும் இடையிலும் இலக்கியத் தூதுவராகப் பணியாற்றுகிறார்.

இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் யாழ் மாவட்டக் கமிட்டியின் உறுப்பினராகவிருக்கும் டொமினிக் ஜீவா இலக்கியத்திலும், அரசியலிலும், சமூக வாழ்க்கையிலும் சகல வெற்றிகளும் பெற்று ஆரோக்கிய வாழ்வு வாழ வேண்டுமென மணிவிழாக் காலத்தில் 'சக்தி' வாழ்த்துகிறது.

ராஜ முகாந்தன்
சக்தி செப்டெம்பர், 1987.

டொமினிக் ஜீவா ஓர் இலக்கிய நிறுவனம்

சிருஷ்டிகர்த்தா என்பவனின் வரலாறு என்பது வரலாற்றிலே இனங்காட்ட வேண்டிய ஒரு முக்கிய இடமாகும். சிமர்சகன் அல்லது சுவைஞன் என்பவன் வரலாறு எனும் பாதைக்கு ஒளி பாய்ச்சி அச் சிருஷ்டி கர்த்தாவை ஒரு காலகட்டத்தில் இனங் காட்டும் பொழுதுதான் அவனைப் பற்றிய அதி முக்கிய தகவல்கள் இன்னொரு சுவைஞனுக்குக் கிடைக்கின்றன. வரலாற்றின்மீது ஒளி பாய்ச்சிப் படைப்பாளியை இனங்காட்டும் இப்பணி அப்படைப்பாளியின் நூற்றாண்டு அல்லது கால் நூற்றாண்டு அல்லது பொன் விழா என்றோ மணிவிழா என்றோ வரும் ஒரு நாளின் சந்தர்ப்பத்தில்தான் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அப்பார்வையின் அடிப்படையில்தான் இன்றைய இக்கட்டுரையில் நேற்று மணிவிழாக் கண்ட டொமினிக் ஜீவா என்ற மனுக்குல நேசக் கலைஞர் நோக்கப்படுகிறார்.

நேற்று மணிவிழாக் கண்ட டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் முக்கிய இரு வழிகளில் நமக்குத் தெரிய வருகிறார். (ஒரு கலைஞன் ஒரு வழியில் தெரிய வந்தாலும் அவனது ஆளுமையின் வீச்சு நம்மையோடு சேர வைக்கும் பட்சத்தில்தான் அவனை மனமும், காலமும் அங்கீகரிக்கிறது. ஆனால் ஜீவா அவர்களைப் பொறுத்தவரையோ அவர் நமக்குத் தெரிய வரும் இரண்டு வழிகளிலும் அவரது ஆளுமையின் வீச்சு பாரிய தாக்கத்துடன் வீசுவதன் காரணமாகக் காலமும், பல்லாயிரக் கணக்கான மனங்களும் அவரை அங்கீகரித்து விட்டன என்பதற்கான ஆதாரம்தானே மணிவிழாவாகும்.)

அவ்விரு வழிகள்:—

- (1) சிறுகதை ஆசிரியர்
- (2) சஞ்சிகை ஆசிரியர்

இவ்விரு வழிகளிலும் முதலாவது வழியான சிறுகதை என்பது சிருஷ்டித்திறனை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவும், இரண்டாவது வழியான சஞ்சிகை என்பது தனி

மனித உழைப்புக் கலந்த சிந்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளன. முதலில் அவரது சிருஷ்டித் திறனை அடிப்படையாகக் கொண்டதான வெளிப்பாட்டினைப் பார்ப்போம்.

ஜீவா அவர்கள் சிறுகதைத் துறைக்கு வந்த காலகட்டம் இலங்கைச் சமூக, அரசியல் நிலைக்களத்தில் பாரிய தொரு மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த காலமாகும். இலங்கைக்குரிய தனித்துவம் என்பது சகல துறைகளுக்கும் பரவிக்கொண்டிருந்த காலகட்டம். இலக்கியத்துறையில் இப்பரவலத்தான் சிவத்தம்பி அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:—

தேசிய விழிப்பு

‘1956-ம் வருடம் இலங்கையின் சமூகப் புரட்சி நடந்தது. தேசிய விழிப்புணர்ச்சி நாடெங்கும் பரவிற்று. சில சமயங்களில் வகுப்புக் கலவரங்களும் இனவாதப் போராட்டங்களும் காணப்பட்டன. இதன் பின்னரே இலங்கைத் தமிழர் தம்மை அந்நாட்டுடன் இறுகப் பிணைத்துத் தமது தேசிய உணர்வைக் காட்டினர். இத்தேசிய உணர்வு ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர்களிடையே புதிய உணர்வினைத் தோற்றுவித்தது. ஈழத்துக்கெனத் தனியொரு இலக்கியப் பாரம்பரியம் வேண்டுமென்ற குரல் கிளம்பிற்று. இலக்கிய இயக்கம் ஒன்று தோன்றிற்று’ (சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், பக்கம்:— 149)

இத்தகையதோர் காலகட்டத்தில் சிறுகதைத் துறைக்கு வந்த ஜீவா அவர்களது சிறுகதைப் படைப்புகள் மாணுடைய கலந்த தேசிய உணர்வு, மண்வாசனை போன்ற புத்தெழுச்சி மிக்க சிந்தனையோட்டங்களை அரவணைத்து வெளிப்பட்டன. முற்போக்குத் தத்துவச் சக்திகளுக்கு அரசியல் மட்டத்தில் கிடைத்த வெற்றியின் வெற்றியாக உழைக்கும் வர்க்கத்தினை (எல்லா மட்டத்திலும் நசுக்கப்படும் வர்க்கத்தினையும்) உடனடியாகச் சூகபோகியாக மாற்ற முடியாவிடினும் அந்தச் சமூக உயிர்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கும் தடைச் சுவர்களை உடைத்தெறியவும், இளங்காட்டத் தைரியத்தைக் கொடுக்கும் படைப்புகளாக ஜீவாவின் படைப்புகள் நிகழ்ந்தன. அவை மூலமந்த நசுக்கல் முறை மனித குலத்தை எவ்வாறு சேழிக்கிறது என்ற உண்மையை விளக்கும் பணியினை எழுத்து ஒலிமூலம் சமூக இருளகற்றும் பணியாக ஜீவா அவர்கள் சிறுகதை என்ற உருவம் மூலம் ஆற்றி வந்தார்; ஆற்றியும் வருகிறார். அப்

பணிக்காகப் படைக்கப்படும் பாத்திரங்களைப்பற்றி ஜீவா அவர்களின் கூற்றை உள்வாங்கும் பொழுதுதான் நான் மேலே கூறிய ஜீவா அவர்கள் சிறுகதை உருவம் மூலமாற்றும் உரியபணி நிறுபணமாகிறது. ஜீவா கூறுகிறார்:—

‘எனது காதல்களில் விழும் குரல்கள் எல்லாம் மனிதக் குரல்களாகவே இருக்கவேண்டும் என்று பேராசைப்படுகிறவன் நான். ஏனெனில் மனிதகுலத்தின் மாண்பும், மனிதத் துவத்தின் மகத்துவமும், மனித வாழ்வின் சுபிட்சமே எனது இலட்சியங்கள். இந்த இலட்சியங்களை நான் வெறும் தத்துவ வடிவமாகப் பார்ப்பதை விடுத்து இத் தத்துவ வடிவங்களாக நடமாடி உழைத்து வரும் மனிதர்களைப் பார்க்கக் விரும்புகிறேன். அவர்களின் குரல்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அம் முகங்களுக்குரியவர்கள் மாத்திரமல்ல, அக் குரல்களுக்குரியவர்களும் எனது கதைகளில் பாத்திரங்களாக நடமாடியுள்ளனர்.’ (நானும் எனது பாத்திரங்களும் கட்டுரை — ஜனவரி 1969, தாமரை)

சிருஷ்டித் திறன்

சமூகத்தை ஆட்டிப்படைக்கும் வர்க்கத்தினால் துயருறும் ஒரு வர்க்கத்தின் பல்வேறு பிரச்சினைகளின் முகங்களை மட்டுமல்ல, மிருதுவான இதயங்களின் கிள்ளஞ்சிறு சோகங்களையும் கலையம்சம் கலந்த நிலையில் சொல்லி நகர்வதிலும் ஜீவா அவர்கள் நேரியவர். இத்தன்மைக்கு உதாரணமாக ‘நடுப் பகலில் கோடை மழை’ (1964) போன்ற சிறுகதைகளைச் சொல்லாமல் ஒரு பிஞ்சுள்ளத்தின் வல்லமையை, சோகம் கலந்த வாத்தல்யத்தை ஜீவா அவர்களது பேரொரு நமக்கு வார்த்துத் தந்தபின், ‘அக்கதையில் வரும் டீச்சரின் கண்ணத்தில் வழியும் கண்ணீர் நம் கண்ணங்களுக்கு இடம் பெயர்கிறது. (இந்தக் கண்ணீர் இடம் பெறுதல் அனுபவம் ஏன் சொந்த அனுபவம் என்றால் நம்புவீர்களா? அது நிஜம்.)

இதுதான் ஜீவா அவர்களின் சிருஷ்டித் திறன். கடலில் வீசும் ஆளுமை அலையின் வீச்சு. இந்த அலையின் வீச்சுமேலும் இச் சமுதாயத்தை இன்னும் ஆழமாக நேசிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கிறது. சிறுகதை உருவம் மூலம் சமூகத்தை ஆழமாக நேசிக்கக் கற்றுக் கொடுத்து அன்று புதுயுகக் குரலாக மிளிர்ந்த முற்போக்கு இலக்கிய அணியின் முக்கிய குரலாகத் தனித்துவக் கம்பீரத்துடன் வெளிப்பட்ட ஜீவா அவர்களின் படத்தைத் தமிழக முற்போக்கு இலக்கிய அணியின் சஞ்சிகையான ‘தாமரை’ 1969-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் வெளியிட்ட சிறுகதை சிறப்பிதழின் அட்டைப்பட

மாக வெளியிட்டமை ஜீவா அவர்களின் ஆக்கத் திறனை இலக்கிய உலகம் இனங்கண்டு கௌரவித்துள்ளது என்பதை நிரூபிக்கிறது. அத்தோடு 1961-ம் ஆண்டு இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றதன் மூலம் சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்ற இலங்கைத் தமிழரின் முதலாவது சிறுஷ்டிப் படைப்பென்ற கௌரவத்தையும் பெறுகிறது.

ஜீவா அவர்கள் இரண்டாவதாகத் தமக்குத் தெரிய வந்த வழி 'மல்லிகை' என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக 1966-ம் ஆண்டு 'மல்லிகை' சஞ்சிகையைத் தொடங்கியது மூலம் 'சஞ்சிகையாசிரியர்' என்ற வட்டத்தினுள் வருகிறார். ஜீவா அவர்கள் மல்லிகை தொடங்கிய யுகம் இலங்கைத் தமிழிலக்கிய உலகில் பாரிய மாற்றங்களைப்படுத்திக் கொண்டிருந்த காலமாகும். படைப்புலகில் புதிய உள்ளடக்கங்களை உள்ளடக்கிய படைப்புக்கள் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. இலங்கைக்குரிய தனியான தனித்துவப் படைப்புக்களை வெளியிடும் இயக்கத்தினை 1957-ம் ஆண்டு 'தினகரன்' ஆசிரியராக இருந்த அமரர் கைலாசபதி அவர்கள் வளர்த்து வந்தார். தினசரி பத்திரிகை ஒன்றின் மூலம் முடுக்கப்பட்ட இத் தேசிய இலக்கிய இயக்கத்தின் படைப்புக்களை வளர்க்க வேண்டிய சஞ்சிகைகளின் தேவையுமிருந்தது. அதன் வீணாகப் பல சஞ்சிகைகளின் தோற்றம் உண்டானாலும் 1966-ம் ஆண்டு 'ஜீவா' என்ற தனி மனித முயற்சியினால் தோன்றிய மல்லிகையே தேசிய இலக்கிய இயக்கத்தை வளர்த்தெடுத்து வந்த சாகசவத இலக்கியச் சஞ்சிகையாகத் திகழ்கிறது.

இனி மல்லிகைச் சஞ்சிகைகள் மூலம் ஜீவா அவர்கள் ஆற்றிய பணிகளைப் பார்ப்போம். 'மல்லிகை' மூலம் ஜீவா அவர்கள் ஆற்றிய பணிகள் பலவாயினும் நமது 'நோக்கு'க் காகப் பின்வருமாறு அப்பணிகளைப் பிரிக்கலாம்:—

(1) இலங்கையின் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சி பங்கு பெறுதல்.

(2) ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் மூலம் கனடியான, ஆக்க பூர்வமான கருத்துகளை முன் வைத்தல்.

(3) பொதுவான கட்டுரை, குறிப்புகள் மூலம் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான கருத்துகள் பரிமாறல்

(கடைசிப் பக்கம் 'தூண்டில்' போன்ற வடிவங்களில்.)

(4) கய அனுபவ வெளிப்பாடுகளைப் பிரகரித்து ஓர் எழுத்தாளனுக்குரிய அனுபவங்கள் எத்தகையதாக அமையுமென்பதைக் காட்டுதல். (அனுபவ முத்திரைகள் என்று பிரகரித்தமை.)

(5) மல்லிகை இதழின் அட்டை ஓவியங்களின் பங்களிப்பு.

(6) மல்லிகைப் பந்தல் பதிப்பகம் 'மல்லிகை'யின் உழைப்பில் உருவாகியமை.

(7) எல்லாவற்றையும் விடத் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு அன்றுமுதல் இன்றுவரை 'மல்லிகை' மூலம் உழைத்தல்.

கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில்

மல்லிகையின் ஆரம்பம் முதல் இன்று வரையிலான திகழ்கலை உற்று நோக்கினால் மல்லிகையில் இடம் பெற்றுள்ள சிறுகதைகள், குறு நாவல்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் தரமுயர்ந்ததாகத்தானிருக்கும். (இதற்கு இவரும் ஒரு தரமான படைப்பாளி என்பதும் காரணமாகக் கொள்ளலாம்.) வெறுமையான மூன்று தரக் காதல், காம விகாரங்களை வார்த்தைகளில் நிர்வாணத்தில் பூசும் கொச்சைப் படைப்புகளின் ஆதிக்கம் பரவலாக்குந்து கொண்டிருக்கையில் இலங்கை மக்கள் சமூகத்தின் பல்வேறு பிரச்சினைகளை அடிநாதமாகக் கொண்ட படைப்புகளை வெளியிட்டதுடன் ஜீவா அவர்கள் இலங்கைச் சிறுகதை முன்னோடிகளின் படைப்புகளை வெளியிட்டதன் மூலமும், கடந்தகால இலக்கிய கர்த்தாக்களை மறக்காதுடன் மல்லிகை தோன்றிய கால கட்டத்தில் வெளிப்பட்ட புதிய படைப்பாளிகளின் முற்போக்கு, சமூகப் பிரக்ஞைமிக்க படைப்புகளை வெளியிட்டதன் மூலமும் கடந்தகால நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ் சிறுகதை, குறுநாவல், கவிதை வளர்ச்சி என்ற தலைப்பில், படைப்புகள் தொகுக்கப்பட்டால் நிச்சயம் அப்படியில் 'மல்லிகை' இதழில் வெளிவந்த படைப்புகளே பெரும்பாலானவையாக இருக்கும் என்ற நிதர்சன உண்மைக்கு வழிகோலாக அமைந்தார்.

ஆசிரியத் தலையங்கங்கள்

ஒரு பத்திரிகையினது அல்லது சஞ்சிகையினது ஏதோ வோர் அம்சம் (கேள்வி பதில், ஆசிரியத் தலையங்கம், கார்டுன் போன்ற ஏதோவோர் அம்சம்) மிகப் பரபரப்பாகப் பேசப்படுவையாக அமைந்து விடுவதுண்டு. அதற்குக் காரணம்

ணம் அந்த அம்சத்தில் வெளிக்கொணரப்படும் கருத்துவத்தின் சிறப்பாகும், அந்த வகையில் மல்லிகை இதழ்களில் ஜீவா அவர்களால் எழுதப்பட்டுவரும் தலையங்கங்கள் பாராட்டத் தக்கவையாக அமைகின்றன. அதற்குக் காரணம் நடுநிலை நின்று (பத்திரிகை தர்மநிலை) அந்தந்தக் காலங்களில் நிலவும் பிரச்சினைகளைத் தொட்டெழுதி அப்பிரச்சினைகளுக்கு அடிப்படைக் காரணங்களையும் ஆராய்ந்து அதற்கான தீர்வுகளையும் எழுதி வருகிறார். (இத் தலையங்கங்களை புத்தகமாய் வெளியிடவேண்டிய அவசியம் உள்ளது)

ஜீவா அவர்களால் 'மல்லிகை' இதழ் தலையங்கங்கள் விச்சுடையதாக இருப்பதற்கு அடிப்படைக் காரணங்கள் ஜீவா அவர்கள் கொண்டிருக்கும் தத்துவார்த்த சிந்தனை அளவுகோலும் அந்த சிந்தனை அளவுகோலைப்பற்றிய தெளிவுமே ஆகும்.

பொதுக் கட்டுரைகள்

மல்லிகை ஆசிரியர் என்ற முறையில் சமூக, அரசியல் கருத்துகளைப் பற்றியும் நிகழ்வுகளைப் பற்றியும் ஜீவா அவர்களின் கருத்துகளை 'தலையங்கங்கள்' என்ற அமைப்பில் நாம் படித்து வந்தாலும் கடந்த மல்லிகை இதழ்களில் பல விமர்சன ஆய்வு, விவாதக் கட்டுரைகளைப் படிக்கும் வாய்ப்பு நமக்குக் கிட்டியது எனலாம். இக் கட்டுரைகள் பல்வேறு இலங்கைத் தமிழ், சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சியை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் அமைந்துள்ளன. பல விவாதக் கட்டுரைகள் மூலம் பல்வேறு இலக்கியப் பிரச்சினைகளைப் பற்றித் தெளிவினையும் இலக்கிய சுவைஞர்கள் பெற்றுக் கொண்டனர். பல கட்டுரையாளர்களின் கட்டுரைகளைப் பிரசுரித்துக் கனதியான கருத்துக்களுக்குக் களமமைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஜீவா அவர்கள் அவ்வப்பொழுது தானும் சில தலைப்புகளில் சில கட்டுரைக் குறிப்புகள் எழுதி இலக்கியப் பிரச்சினை பற்றிய தனது கருத்துக்களை மல்லிகை மூலம் நமக்கு அறியத் தருகிறார். ஒரு படைப்பாளியைப் பற்றி இன்னொரு சிருஷ்டியாளனின் பார்வை என்ற தலைப்பிலும் வேறு பல்வேறு தலைப்புகளிலும் தமிழகப் பிரபல எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் அவர்களைப் பற்றி ஜீவா அவர்கள் கடந்த காலங்களில் முன்வைத்த கருத்துகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. அதுபோலக் 'கடைசிப் பக்கம்' என்ற தலைப்பில் எழுதிய கருத்துகள் கனதியாக அமைந்து வந்தன. அந்த வரிசையில் ஜனவரி 1976 இதழில் கடைசிப் பக்கத்தில் தமிழகத்து முஸ்லிம் படைப்பாளிகளை விட இலங்கை

முஸ்லிம் படைப்பாளிகள் இலக்கிய வீச்சுமிக்கவர்கள் என்றுரைத்தார்.

அவர் கூறினார்:

'ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் சில உண்மைகள் நமக்குப் புலப்படுகின்றன. நாலு கோடித் தமிழர்கள் வாழுகின்றனர் எனக் கூறப்படும் தமிழகத்தில் தரமான மக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு முஸ்லிம் எழுத்தாளனில்லை. நான் சொல்வது முஸ்லிம் மத எழுத்தாளனைப் பற்றியதல்ல - படைப்பாளியைப் பற்றியது என்பது கவனிக்க வேண்டியது'

ஜீவா அவர்கள் மேலும், இலங்கை முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இளங்கிரன் போன்ற நாடே மதிக்கும் படைப்பாளி உருவாகியிருப்பது இலங்கைக்கு முஸ்லிம் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் பேசும் மக்களனைவருக்கும் பெருமை சேர்க்கும் நிகழ்வாகும் என்ற தொனியில் எழுதியுள்ளார். அக்குறிப்பில் மேலும் கூறுகிறார்:—

மிக வலிமைவாய்ந்த எழுத்தாளனாக எச். எம். பி. முகைதீன் இருக்கிறார், நுஃமான் அடுத்தவர், வத்தீப் இன்னொருவர், கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த மருதூர்க் கொத்தன், கனி, அப்துஸ்ஸமது ஆகியோர் இருக்கிறார்கள். சிங்களப் பிரதேசத்திலிருந்து முகிழ்ந்துவரும் கமால், சம்ஸ், ஜவஹர்ஷா, பஷீர் போன்றோர் தமிழுக்கே இளம் இரத்தம் பாய்ச்சி வருகின்றனர். மொழியாக்கத்துறையில் பைஸ்தீவ் போன்றவர்கள் பிரகாசிக்கின்றனர். இப்படியாக இன்னும் பல முஸ்லிம் படைப்பாளிகளின் பெயரை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இவர்களால் தமிழ் பெருமைப்படுகின்றது. தமிழால் இவர்கள் பெருமையடைகின்றனர் என நான் அடிக்கடி பெருமைப்படுவதுண்டு' எனப் பெருமைப் பட்டெழுதினார்.

அதைப்போலத் தமிழிலக்கிய உலகில் பல சர்ச்சைகள் உருவாகி வந்த (வரும்) புதுக்கவிதை பற்றி 1974 நவம்பர் மல்லிகை இதழில் ஜீவா அவர்கள் முன்வைத்த கருத்து நவீன இலக்கியக் கருத்துகளை மட்டுமல்ல நவீன வடிவங்களையும் வரவேற்கும் அவரது தன்மைக்குச் சான்றாகத் தெரிகிறது அவரெழுதினார்.

— விரும்பியோ விரும்பாமலோ புதுக்கவிதை தமிழிலக்கியத்தில் இடம்பிடித்து விட்டது. அதை இனி யாராலும் நிராகரித்துவிட முடியாது. தமிழுக்கே அதுவொரு புதிய அமைப்பு, புதிதாக வடிவம் பெற்றுவிட்ட இலக்கியக் கருத்து வெளிப்பாட்டு உருவம்.

இவ்வாறுகப் பல்வேறு இலக்கியப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஜீவா அவர்களால் மல்லிகை இதழில் பல கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன.

சுய அனுபவங்கள்

மல்லிகை தனது தனி மனித உழைப்பால் உருவாகி வந்தாலும் தனது சுய படைப்புகளை (சிறுகதைகள்) மிகுந்த குறைவான அளவிலேயே ஜீவா வெளியிட்டதோடு மல்லிகையின் ஒரு சிறு பகுதியைப் பயன்படுத்தித் தனது அனுபவங்களை மீட்டி வந்தார். அனுபவ முத்திரைகள் என்ற தலைப்பில் ஜீவாவின் அவ் அனுபவங்களைப் படிக்கையில் பொது வாழ்வுத்துறையில் ஈடுபட்டு வருவது ஒரு மானுடனின் அனுபவங்கள் எவ்வாறு இருக்குமென்பதை நமக்கு விளக்குகிறது. இவ்வனுபவக் கட்டுரைகள் 'அனுபவ முத்திரைகள்' என்ற தலைப்பிலேயே புத்தகமாக்கப்பட்டுள்ளன.

அட்டைப் படங்கள்

கடந்த கால நூற்றாண்டு நெருங்கிய நிலையில் ஜீவா அவர்கள் மல்லிகை மூலமாற்றிய உச்சப் பணிகளிலொன்று தான் இனி நாம் குறிப்பிடும் மல்லிகை இதழ்களின் அட்டைப் படங்களைப் பற்றியதாகும். ஒரு சஞ்சிகையின் அட்டைப்பட ஒவியமோ, புகைப்படமோ மிகவும் கவனத்திற் குரியதாகிறது. அதிலும் சிறு சஞ்சிகைகளினது அட்டைப் பட ஒவியமோ, புகைப்படமோ பெரிதும் பேசப்படுவதுண்டு. அந்த நோக்கில் மல்லிகை இதழ்களில் ஜீவா அவர்களால் பல இலங்கை இலக்கிய கர்த்தாக்களினதும் பொதுத்துறை சார்ந்தவர்களின் புகைப்படங்களும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. புதிய தலைமுறை சார்ந்த படைப்பாளிகள் பல இலக்கிய முன்னோடிகளை அறிய மல்லிகை வெளியிட்ட அட்டைப் படப் புகைப்படங்கள் உதவின. அத்தோடு படைப்பாளிகளினது படங்களைப் பிரசுரிப்பதுடன் அவர்களைப் பற்றிய தகவல்கள் அறிய உதவும் வகையில் பல்வேறு எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டு வருகிறார். கடந்த காலத்தில் வெளிவந்த அக் கட்டுரைகளிற் சில மல்லிகைப் பந்தலின் முதலாவது வெளியீடாக 'அட்டைப்பட ஒவியங்கள்' என்ற தலைப்பில் புத்தகமாக வந்துள்ளது.

பதிப்பகம்

இலங்கைத் தமிழ் சிறு சஞ்சிகை வரலாற்றை நோக்குமிடத்துப் பல்வேறு போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் தான் அவை வெளிவந்துள்ளது வருகின்றன. அப்போராட்டங்

களுக்கு அடிப்படைக் காரணமாகக் கூறப்படுவது தென் னிந்தியக் குப்பைகளின் சீரழிவான தாக்கம், நம் நாட்டின் படைப்புகளினது வளர்ச்சியைத் தடுப்பதென்பதாகும். அத்தகைய பெருந்த ஆக்கிரமிப்பின் மத்தியிலும் கடந்த 22 வருடங்களுக்கு மேலாக மல்லிகை போன்ற இலக்கியத் தரமான சஞ்சிகை நடாத்தியதே பெரிய சாதனையென்றால் மல்லிகையின் உழைப்பை மூலதனமாக்கி (இலங்கையில் தரமான இலக்கிய வாசகர்கள் உருவாகிவிட்டனரென்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையில்) இன்று மல்லிகைப் பந்தல் என்ற பதிப்பகத்தை அவர் உருவாக்கியுள்ளது இமயமலைச் சாதனையாகும்.

இலங்கை தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே ஒரு சிறு சஞ்சிகையின் இததகைய சாதனை அதுவும் ஒரு தனி மனிதனால் சாதிக்கப்பட்டுள்ளதென்றால் அதே இலங்கையின் உலக பெருமைகளில் ஒன்றாகும். இலங்கையன் பெருமை மிக்க மல்லிகைப் பந்தல் பதிப்பகத்தால் ஜீவா அவர்கள் இதுவரை 'அட்டைப்பட ஒவியங்கள்' (மல்லிகை அட்டைப்பட எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய கட்டுரைகள்) ஈழத்து சோழனின் 'ஆகுதி' (சிறுகதைத் தொகுதி) கவிஞர் வாசுதவனின் 'என்னில் வீழும் நான்' (புதுக் கவிதைத் தொகுதி) அடுத்து மல்லிகை இதழில் வெளிவந்த 51 கவிதைகளின் தொகுப்பான மல்லிகை கவிதைகள் என்ற 51 கவிஞர்களின் கவிதைகள் அடங்கிய தொகுதி ஆகியவை வெளியிட்டுள்ளார் மேலும் மல்லிகைப் பந்தல் பதிப்பகத்தால் பல புத்தகங்களை ஜீவா தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறாரென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தேசிய மட்டத்தில் ஜீவா அவர்கள் மல்லிகை மூலம் ஆற்றிய பணிகளில் அதி முக்கிய இன்னோர் பணியெனக் குறிப்பிடுவதானால் அது தேசிய ஒருமைப்பாடாகும். இலங்கைச் சிறு சஞ்சிகை வரலாற்றிலே தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்காக பல கருத்துக்களை வலியுறுத்தியதோடு இ. மு. எ. சங்கத்தினால் நடாத்தப்பட்ட சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர் தேசிய ஒருமைப்பாடு மகாநாட்டினையொட்டி சிறப்பு மலரினையும் வெளியிட்டதுடன் பல சிங்கள எழுத்தாள நண்பர்களின் புகைப்படங்களை (மார்ட்டின் லிங்கிரமசின்க், குணசேனவிதான, ஜி. பி. சேனநாயக்கா, லெஸ்டர் ஜேம் பீரிஸ், வண. பண்டிதர், எம். ரத்னவன்ச தேரோ போன்ற பல எழுத்தாளர்களை இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக்கொண்டு போகலாம்) மல்லிகை அட்டைப்பட வெளியிட்டதுடன் அவர்களது பல சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகளை மொழி

பெயர்த்துத் தொடர்ந்து மல்லிகையில் பிரசுரித்து வருகின்றார். (அவைகளில் மல்லிகையில் வெளிவந்த சில சிறுகதைகளைத் தொகுத்துத் தமிழ்நாட்டில் 'என் சி. பி. எச்'யின் ரைக் கொண்டு 'சிங்களச் சிறுகதைகள்' என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டார். இச்சிறுகதைத் தொகுதி சிங்கள சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு ஜீவா ஆற்றிய சிறப்புப் பணியாகும்.)

ஜீவாவின் மல்லிகை மூலமான தேசிய ஒருமைப்பாட்டுப் பணியினைப் பாராட்டி 27-11-76 அன்று அத்தனகலையில் நடந்த சாகித்ய மண்டல விழாவில் சிங்கள—தமிழ் எழுத்தாளர் அமரர் கே. சி. அமரதாஸ் அவர்கள் பின்வரும் கருத்தினைப் பல சிங்கள எழுத்தாள நண்பர்களுக்கு முன் வைத்தார்.

— மல்லிகை இலக்கிய இதழ் ஒவ்வொரு மாதமும் ஏதாவதொர் மொழி பெயர்ப்புப் படைப்பை இலக்கிய உலகுக்கு அளித்து வருகிறது. அது மட்டுமல்ல பல சிங்களக் கலை, இலக்கிய கர்த்தாக்களது படத்தை அட்டையில் போட்டுக் கௌரவித்து அவர்களது ஆக்கங்களையும் உள்ளே பிரசுரித்து வெளியிடுகிறது. இத்தகைய சீரிய பணி எமக்கு முன்மாதிரியாகத் திகழுகிறது என்றே கூற விரும்புகிறேன்' எனக் கூறினார்.

ஜீவா அவர்களின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுப் பணியின் நல்ல எதிர் விளைவாக 5-10-76 'லங்காதீப' என்ற சிங்கள நாளிதழில் மல்லிகையின் இலக்கியத் தொண்டைப் பாராட்டி முன்பக்கச் செய்தியொன்று பிரசுரிக்கப்பட்டதோடு பிறிதொரு காலகட்டத்தில் 'திவயின்' நாளிதழில் ஜீவா அவர்களின் பேட்டியும் இடம் பெற்றதுடன் சில தமிழ் சிறுகதைகள் சிங்கள வெளியீட்டுக் களங்களில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன.

ஆனாலும் ஜீவா அவர்கள் சிங்கள எழுத்தாளர்களைச் சந்திக்கும்பொழுதும் பல்வேறு தமிழிலக்கியக் கூட்டங்களிலும் கலை, இலக்கியப் பரிவர்த்தனை ஒரு வழிப் பாதையல்ல என்றும், அதனால் தமிழில் சிங்கள மொழிப் படைப்புகள் மொழி பெயர்க்கப்படுமளவுக்குச் சிங்கள மொழியிலும், தமிழ் படைப்புகள் மொழி பெயர்க்கப்படல் வேண்டும் என்ற கருத்தினை ஆழமாக முன்வைத்து வந்தார். இன்று ஜீவா அவர்களின் அக் கருத்தின் பயனாகச் சில சிங்கள இலக்கிய நண்பர்கள் (அந்த நண்பர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் அமரர் கே. சி. அமரதாஸ் அவர்கள்) அம் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். இது ஜீவா அவர்களின் 'மல்லிகை' மூலமான பணியின் வெற்றியென்றே சொல்லவேண்டும்.

இவ்வாறாக ஜீவா அவர்கள் 50-க்குப் பின் சிறுகதை உருவத்தின் மூலமும், 1966-ம் ஆண்டு முதல் 'மல்லிகை' சஞ்சிகை மூலமும் ஆற்றிய பணிகளை நோக்குமிடத்து ஒரு தனி மனிதராய் சீரிய ஒரு தத்துவத்தின் குரலாக வெளிப்பட்டு அவரே ஓர் இலக்கிய நிறுவனமாகப் பல்வேறு பிரச்சினை சுமைகளாக அழுத்தினாலும் உழைத்து வருகிறார். சீரிய தத்துவத்தின் குரல் என நாம் ஜீவாவைக் குறிப்பிட டாலும் மல்லிகை மூலம் தனது அடிப்படைக் கொள்கைக்கு முரணானவர்களின் படங்களையும், அவர்கள் படைப்புகளையும் அவர்கள் படைப்பாளிகள் என்றதொரு கண்ணியத்திற்காக வெளியிட்டு வந்தார். இலக்கியத்தின் மீதான ஜீவா அவர்களின் ஆத்மசுத்தமான இந்த நேசத்தையே 'வரதர்' அவர்கள் தனது வெள்ளி சஞ்சிகையின் 1971-ம் ஆண்டு ஜூலை மாத இதழில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

'மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை ஒரு கர்யூனிஸ்ட் ஆகினும் கலை, இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமென வந்துவிட்டால் கட்சி பேதங்களை மறந்து உற்சாகம் காட்டுவார். இலக்கிய ஆர்வம் அவரது இரத்தத்துடன் ஊறிவிட்ட விஷயம்'.

இவ்வாறாக இலக்கிய தாகத்தை இரத்தத்துடன் ஊறிய உணர்வாக்கி மனு குல சேவையைத் தனது மூச்சாக்கி, கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக இலக்கியப் பணிகளைத் தனது ஆக்கத் திறன்மூலமும் தனிமனித உழைப்பு மூலமும் இயக்கி இன்றைய கால கட்டத்தில் ஒரு நிறுவனமே சாதிக்க முடியாத பாரிய சாதனைகளைப் (மல்லிகை சஞ்சிகை, மல்லிகைப் பந்தல் பதிப்பகம்) புரிந்து இன்று பணிவிழாக் காணும் மனுக்குல நேசப் படைப்பாளி டொமினிக் ஜீவா அவர்களை இலங்கை—தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சார்பில் வாழ்த்தும்பொழுது இலங்கைத் தமிழிலக்கியத்தை ஒரு தனி மனித உருவில் வாழ்த்துகிறோம் என்ற பூரண திருப்தியேற்படுகிறது. இந்த பூரண திருப்தியே ஜீவா அவர்களின் பணிகளின் கனதியை உணர்த்தி, அவரே ஒரு இலக்கிய நிறுவனம் என்ற செய்தியைப் பிரகடனப்படுத்துகிறது.

— மேமன்கவி

தினகரன் வாரமஞ்சரி, ஜூன், 1987

இலக்கிய உலகில் ஜீவா!

27-06-87 அன்றைய ஜீவா அவர்களின் மணிவிழாவினையொட்டி வானொலியில் தமிழ் சேவையில் 26-06-87 அன்று இரவு 7-00 மணி முதல் 7-30 மணி வரை ஒலிபரப்பான சிறப்பு நிகழ்ச்சியின் தொகுப்பு. இந்த நிகழ்ச்சியினை நடுமதி சற்சொருபவதி நாதன் அவர்கள் தொகுத்தளிக்க திரு. எஸ். ஜி. என். புஷ்பரத்தினம் அவர்கள் தயாரித்து அளித்தார்.

சற்சொருபவதி நாதன்:

இலக்கிய உலகில் இலங்கையில் மட்டுமல்ல தமிழ் நாட்டிலும் எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவாவுக்கு ஒரு தனியிடமுண்டு. மக்கள் இலக்கியம் படைப்பதில் மிக்க ஆர்வலரான அவர் கடந்த இருபத்தி மூன்று ஆண்டுகளாக 'மல்லிகை' என்ற மாத சஞ்சிகைக்கு ஆசிரியராகவும், பதிப்பாளராகவும் இருந்து தொடர்ச்சியாக அதனை வெளியிட்டு வருகிறார். இந்த சஞ்சிகைக்கு மட்டும் ஜீவன் கொடுத்தவரல்ல. இலங்கையின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஜீவாதாரமாக இருந்தவர் — இருப்பவர் ஜீவா! ஜீவாவின் இலக்கியப் படைப்புகளைச் சர்ச்சைக்குரியதாக்கி தெளிவு பெறுவதில் இலக்கிய அன்பர்கள் பெருமகிழ்வு கொள்வதுண்டு. அறுபதாவது வயதை எட்டிவிட்ட அவரை நன்கு தெரிந்த ஆறு இலக்கிய அன்பர்களிடமிருந்து ஜீவாபைப்பற்றி அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று அறிந்துகொள்வோம். முதலில் —

வித்தியா வித்தகராம் துணைவேந்தர்
வித்தியானந்தர் மல்லிகை ஜீவாவின்
மனித நேயம்பற்றி மனம் திறந்து
பேசுகையில் —

யாழ். வளாகத் துணைவேந்தர்
சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள்:

மனித நேயம் நிறைந்த இலக்கிய நெஞ்சமென்று நான் ஜீவா அவர்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இலங்கைச் சஞ்சிகை உலகில் அதி அற்புதமான சாதனைகளை நிலைநாட்டியவர் அவர். 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியுடன் இலக்கியப் படைப்பாளராக கால்கோலெடுத்த ஜீவா — சில ஆண்டுகளாக இலக்கிய கர்த்தாவாக விளங்கியபோதும் இலக்கியப் படைப்பாளருக்கும், கட்டுரையாளருக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற தளராத நம்பிக்கையில் கடந்த இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக 'மல்லிகை' என்ற சஞ்சிகையைத் தன்னந்தனியாக நடத்தி வருகின்றார்.

தான் தன்னுடைய எழுத்தாளன் என்ற தன்மையை வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர் கொண்ட அந்தக் கொள்கை அவரது மனித நேயம் நிறைந்த இலக்கிய நெஞ்சத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அவருக்கும் ஏனைய சஞ்சிகை நிர்வாகிகளுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடு உண்டு. பெரும்பாலான சஞ்சிகை நிர்வாகிகள் அலுவலகத்தில் இருந்துகொண்டே கட்டுரைகளைப் பெற்று அவற்றை அச்சத்தில் பதிப்பித்து வெளியிட்டு தபால்மூலமோ விற்பனை யாளர் மூலமோ வெளியிடுகின்றார்கள். ஆனால், தானாகப் பலரிடம் நேரில் சென்று கட்டுரைகள் பெற்று அவற்றைத் தானே அச்சுக்கோர்த்துப் பெரும்பாலும் தாமதமே விற்பனை விரியோகம் செய்து சஞ்சிகையை வெளியிடுகிறார்.

அவரை எப்பொழுதும் சைக்கிளில் ஒரு பையுடன் காணலாம். அச்சிட்ட மல்லிகை இதழ்களைத் தாமதமே, சைக்கிளில் சென்றும், வீடுகளுக்குச் சென்றும் நேரில் கொடுத்து சந்தாப் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தால் அவற்றை நேரில் பெற்று வருவதை நான் அவதானித்து இருக்கிறேன்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் அவர் பல தடவை வந்து என்னைச் சந்தித்துப் போயிருக்கிறார் குறைந்தது ஒரு மாதம் அவர் அங்கு வந்து சஞ்சிகைகளை விரியோகம் செய்து சந்தாப்பணம் முடிவடைந்தால் அவற்றைப் பெற

றுக்கொண்டு செல்வார். அத்துடன் 'மல்லிகைப் பந்தல்' வெளியீட்டுத் தொகுதிகளையும் கொடுத்து அவற்றுக்குரிய பணத்தைப் பெற்றுச் செல்வார். இத்தகைய அற்புதமான சஞ்சிகை ஆசிரியரை வேறு எங்கும் நாம் காண முடியாது.

எனக்கும் இவருக்கும் உள்ள தொடர்பு இவரிடம் நான் கண்ட சிறப்புகளின் ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் கொழும்புக்கு மாதம் குறைந்தது இரண்டு தடவை போய் வருவதுண்டு. சில தடவைகள் மூன்று முறையும் போக நேரிடும். கொழும்பில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்ததும் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலைக்குச் சென்று நடப்புப் புதினங்களைக் கேட்டுச் செல்வதுண்டு அப்பொழுதெல்லாம் பெரும்பாலும் ஜீவா அங்கு நிற்பார். எனது கோலத்தைக் கண்டதும் அவர் பெருங் கவலையுடன் கூறுவார். 'என்ன சேர் நீங்கள் அடிக் கடி கொழும்புக்குப் போய் வருகிறீர்கள், இந்த வயதில் எப்படிச் சாதிக்கிறீர்கள், அம்மா இல்லாத குடும்பப் பாரத்தை மேற்கொண்டு எப்படிச் சமாளிக்கின்றீர்கள்.' அப்பொழுது நான் சொன்னேன் கொழும்புக்குப் போய் வந்தால்தான் ஏதாயினும் சருமத்தைச் செய்யக்கூடியதாய் இருக்கிறது. ஆகவே சடமை காரணமாக நான் சென்று அலுவல்களைப் பார்க்கவேண்டி இருக்கிறது. எனது பிள்ளைகள் என்னைக் சவனமாசப் பார்க்கிறார்கள், நானும் என்னால் அவர்களுக்குச் செய்யக்கூடியதைச் செய்கிறேன். ஆனால், தாயார் செய்யக்கூடியவற்றை என்னால் முற்றாகச் செய்ய முடியாது, பிள்ளைகள் தசப்பனை இழக்கலாம் ஆனால் தாயாரை இழக்கக்கூடாது என்பர். இவற்றைக் கேட்டதும் அவரின் கண்கள் கலங்கும். இது அவரது மனித நேயத் துக்கு தக்க சான்றாகும்.

சற்சொருபவதி நாதன்

சிந்தனை சீர்தூக்கி சிறப்புரைக்கும்

சிவகுமாரன்

சிருஷ்டிகர்த்தா ஜீவாவை

சீராகப் பார்க்கையிலே —

கே. எஸ். சிவகுமாரன் :

மணிவிழாக் காணும் திரு. மொமினிக் ஜீவா அறுபது வயதுடையவர் என்பதை நம்ப முடியாதிருக்கிறது. அவ

ரைக் காண்பவர்கள் அவருடைய இளமைத் தோற்றத்தைக் கண்டு அதிசயித்து விடுவார்கள். அவருடைய இளமைத் தோற்றம் அவருடைய இளகிய நெஞ்சத்தையும் மனிதாபிமான உணர்வையும் பிரதிபலிக்கின்றன என்றுதான் கூறலாம். திரு. ஜீவா அவர்களுடைய புனைகதைகளில் 'பாதுகை' என்ற தொகுப்பில் இடம்பெற்ற சில கதைகளைப்பற்றி மாத்மிரம் இங்கு எடுத்துக் கூறலாம் என்று நான் நினைக்கின்றேன். அவர் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்', 'பாதுகை', 'சாலையின் திருப்பம்', 'வாழ்வின் தரிசனங்கள்' என்ற நான்கு சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். ஒவ்வொன்றுமே தனித்தனி விதத்தில் சிறப்பான சிறுகதைத் தொகுதிதான். 'பாதுகை' என்ற தொகுப்பில் பதினொரு கதைகள் உள்ளன. திரு. மொமினிக் ஜீவாவின் சிறுகதைகள் சிறப்பானவை என்பதை பழைய பரம்பரையினர் அறிந்திருக்கும் அளவுக்குப் புதிய பரம்பரையினர் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். ஏனெனில் அவரொரு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் என்ற முறையிலேயே பெரும்பாலும் கணிக் கப்பட்டு வருகின்றார். அவருடைய கதைகளில் கலை மெருகு, கட்டுக்கோப்பு, கவிதைப் பூச்சு, அக உணர்வு சித்தரிப்பு, பொருத்தமான யதார்த்தப் பட்டப்பிடிப்பு, பாத்திரத் தன்மைக்கற்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து வளர்ச்சிக் கிரமத்தில் கோவைப்படுத்துதல் போன்ற உருவ அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன.

உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அவர் சாதாரண மனிதனைத் தனது கதைகளில் பாத்திரமாக்கி வாழ்வின் ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் செம்மையாகச் சித்தரிக்கிறார். 'பாதுகை' என்ற கதைத் தொகுதியிலே நான் மிகவும் ரசித்தது 'வாய்க்கு அரிசி' என்ற கதையாகும். இதில் ஒரு மனிதாபிமான அடிப்படையில் உலகியல் வழக்கை வெகு துல்லியமாக ஆசிரியர் விளக்க முனைகிறார். திரு. மொமினிக் ஜீவா அவர்கள் ஓர் எழுத்தாளனாக இன்னும் சரியாகக் கணிக்கப்படவில்லை. அவர் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியனாகவும், ஓர் மனிதாபிமானியாகவும், ஒரு வெளியீட்டாளனாகவும் கருதப்படுமளவுக்கு இளைய பரம்பரையினர் அவருடைய சிறுகதை முயற்சிகளை, பணிகளை இன்னும் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்றே நாம் கூறலாம். அவருக்கு இந்த நன்னிலையில் எமது வாழ்த்துக்கள்.

சற்சொருபவதி:

சமுதாயம் சீர்பெறவே
சந்தமுடன் கவிதை தரும்
மேமன் கவி — தேசிய ஒருமைப்பாடு
தேவை என்றார் ஜீவா என
பேசியே புகழ்பாடிப் போற்றுகையில் —

மேமன்கவி :

நான் மணிவிழாக் காணும் திரு. டொமினிக் ஜீவா அவர்களைப் பற்றி இனைய தலைமுறையைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையிலும் கலை, இலக்கியம் மூலம் தேசிய ஒருமைப் பாட்டை வளர்க்க முடியும் என்ற கருத்தினை வரவேற்பவன் என்ற முறையிலும் இனைய படைப்பாளிகளுக்கு அவர் ஆற்றி வரும் பணிகளும், 'மல்லிகை' சஞ்சிகை மூலமான தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்காக அவரது பங்களிப்பும் எனது கவனத்தையும் இதயத்தையும் ஈர்த்தன எனலாம்.

ஒரு சஞ்சிகை ஆசிரியர் என்ற முறையில் ஜீவா அவர்கள் சர்வகாலமும் புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளைச் சகல வழிகளிலும் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் வரவேற்கிறார். மல்லிகை சஞ்சிகையின் இதழ்களை நாம் ஒட்டுமொத்தமாக நோக்குமிடத்து அந்தந்தக் காலகட்டத்தின் முதிய எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்புக்குச் சமமான இனைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளின் படைப்புகளும் இடம் பெற்றுமுள்ளன. இடம் பெற்றும் வருகின்றன.

அடுத்து கால் நூற்றாண்டை நோக்கி நகர்ந்துகொண்டிருக்கும் மல்லிகை சஞ்சிகையின் உழைப்பு என்ற மூலதனத்தைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட 'மல்லிகைப் பந்தல்' என்ற பதிப்பகம் மூலம் பல புதிய படைப்பாளியின் படைப்புகளைப் புத்தகங்களாக வெளியிட்டு வருகிறார். உதாரணமாக புதுக்கோட்டை வாசுதேவனின் 'என்னில் விழும் நான்' என்ற புதுக் கவிதைத் தொகுதியினை வெளியிட்டதோடு சமீபத்தில் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள 'மல்லிகைக் கவிதைகள்' என்ற தொகுதியில் புதிய தலைமுறையைச் சார்ந்த பல கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். மேலும், இத்தொகுதிக்காக இனைய தலைமுறையைச் சார்ந்த ஒவியரான ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பாவின் ஒவியத்தை அட்டைப் படமாக்கி வெளியிட்டமை ஜீவா அவர்கள் இலக்கியத்தைச் சார்ந்த இனைய தலைமுறை படைப்

பாளிகளை மட்டுமல்ல சகல கலைத்துறையைச் சார்ந்த இனைய சிருஷ்டிகர்த்தாக்களையும் வரவேற்றார் என்பது நிரூபணமாகிறது.

அடுத்து மல்லிகைப் பந்தல் பதிப்பகம் மூலம் புதிய தலைமுறையைச் சார்ந்த பல படைப்பாளிகளின் படைப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார் என்று அறியும் பொழுது, ஜீவா அவர்கள் எதிர்காலத்திலும் இனைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள் ஊக்குவிக்கப்படப் போகிறார்கள் என்பது நிச்சயமாகிறது.

நான் மேற்கூறிய இனைய தலைமுறையைச் சார்ந்த படைப்பாளிகளை ஊக்குவித்தல் என்ற பணியே டு ஜீவா அவர்கள் மல்லிகை மூலம் ஆற்றிவரும் முக்கிய இன்செரு பணி கலை, இலக்கியம் மூலம் தேசிய ஒருமைப் பாட்டை வளர்த்தல் என்பதாகும். ஜீவா அவர்களால் பல சிங்கள எழுத்தாள சகோதரர்களின் படைப்புகளை மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அன்றுமுதல் இன்றுவரை 'மல்லிகை' சஞ்சிகையில் இடம் பெற்று வருகின்றன. மேலும், மல்லிகையின் அட்டைப்படங்களாக மார்ட்டின் விக்ரமசிங்க குணசேன விதான, ஜி. பி. சேனநாயக்கா, லெஸ்டர் ஜேம் பீரில், வண பண்டிதர் எம் ரத்னவன்ஸ் தேரோ போன்ற எமது சகோதர மொழியான சிங்கள மொழியின் கலை, இலக்கிய கர்த்தாக்களின் புகைப்படங்களைப் பிரசுரித்து அவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளையும் வெளியிட்டு வருகிறார் ஜீவா அவர்கள் குறிப்பாக அவர் மார்ட்டின் விக்ரமசிங்க அவர்களைப் பற்றி சிறப்பு மலர் ஒன்றினையும் வெளியிட்டுள்ளார். அவ்வாறாக 'மல்லிகை' சஞ்சிகையில் வெளிவந்த சில சிங்களச் சிறுகதைகளின் தமிழ் பெயர்ப்புகளை தொகுத்து 'சிங்களச் சிறுகதைகள்' என்ற தலைப்பில் தமிழகத்தின் பதிப்பகமான என். சி. பி. ஏச். சிறுவனத்தினரைக்கொண்டு ஒரு தொகுதியினையும் வெளியிட்டுள்ளார் என்பது விசேஷமாக இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய ஓர் இலக்கியத் தகவலாகும். இவ்வாறாக கலை, இலக்கிய மூலம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்க வேண்டும், வளர்க்க முடியும் என்ற அந்த ஆணித் தரமான கருத்தின் செயல்வடிவங்களாக ஜீவா அவர்களின் மேற் சொன்ன பணிகள் அமைக்கின்றன.

சற்சொருபவதி:

மலையக இலக்கிய
மலைத் தொடரின் ஒரு சிசரம்
தெளிவத்தை ஜோசப்
தெரிந்துகொண்ட ஜீவா இதோ —

தெளிவத்தை ஜோசப்:

ஒரு சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக அவர் பரிணமித்த அந்த 1966-ல் மலையக இலக்கியம் தன்னுடைய ஆரம்பத்தையும் கொண்டிருக்கின்றது. மலையக இலக்கியம் 1930-களில் இருந்து ஆரம்பமாகி இருந்தாலும் 1960-க்குப் பின்பே அது ஒரு விரியத்துடன் எழும்பத் தொடங்கியது. ஒரு படைப் பானியாகவும், ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியனாகவும், இலக்கியப் பணிபுரியும் திரு. ஜீவா அவர்கள் மலையக இலக்கியத்தை ஒரு பாட்டாளி வர்க்க இலக்கியமாகவும் உழைக்கும் மக்களின் பிரச்சினைகளை, வாழ்வின் அவலங்களைக் கூறும் மலையக இலக்கியத்தை அவதானத்துடனேயே கவனித்து வந்திருக்கின்றார்.

மல்லிகையின் ஆரம்பமும், மலையக இலக்கியத்தின் ஆரம்ப காலங்களும் ஏறத்தாழ ஒரே காலகட்டமாக இருந்த படியினால் மல்லிகையின் ஆரம்ப இதழ்கள் மலையகத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கலாம். மலையக இலக்கியத்தில் ஏற்கனவே பேர் சொல்லும் படைப்பாளிகளாகக் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய சி. வி. வேலுப்பிள்ளை, கே. கணேஷ் போன்றவர்களை மல்லிகை தனது அட்டையில் பிரசுரித்து அவர்களை கௌரவித்துள்ளது. ஓர் இலக்கியத்துக்கு வளர்ச்சி செய்யும் பணி இலக்கியப் படைப்புகளை வெளியிடுவதன் மூலமாகவும் இருக்கலாம். இலக்கிய ஆசிரியர்களைப் பரவலாக அறிமுகப் படுத்துவதன் மூலமாகவும் இருக்கலாம். மல்லிகை மலையகத் துக்குச் செய்த தன்னுடைய பணிகளில் பெரிதாக எனக்குத் தோன்றுவது மலையகப் படைப்பாளிகளை மல்லிகை இலக்கிய உலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ள விதம் என்பதை நான் ஆழமாகச் சொல்லக் கடைமடப்பட்டிருக்கின்றேன்.

சந்தொருபவதி:

பத்திரிகையில் பணிபுரியும்
பாவையாம் அன்னலெட்சுமி
பக்குவமாய்ப் பார்க்கின்றார்
ஜீவாவின் படைப்புகளை—

அன்னலெட்சுமி:

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவர்” என்ற பாடலியின்
கவிதை வரிகளைத் தாரக மந்திரமாகக் கொண்டு கடந்த

இருபத்திமூன்று வருட காலமாகத் திடசங்கற்பத்துடனும், சுறுசுறுப்புடனும், ஆர்வத்தோடும் செயற்பட்டுவரும் மல்லை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா தாம் வகுத்துக்கொண்ட இலக்கியப் பாதையில் ஒரு சிறந்த பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் மிளரின்னார் என்றால் மிகையிலில்லை.

பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளும் பரந்த கொள்கை மல்லைகையின் கொள்கை. அவரது கொள்கை அரசியல், பொருளாதார, சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளினால் ஏற்படும் முரண்பாடுகளையும் அவ்வப்போது அவற்றிற்கான தீர்வு முறைகளையும் பிரதிபலிக்கின்ற கதைகளையும், கட்டுரைகளையும், கவிதைகளையும் மற்றும் சித்திரங்களையும் மல்லிகை மூலம் வெளியிட்டு வாசகர்களின் ஆக்கபூர்வமான சிந்தனையை ஊக்குவிக்க முயலும் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் அவ்வப்போழுது ஓர் ஆசிரியர் என்ற வகையில் காத்திரமான தலையங்கங்களையும் எழுதி வருவது மல்லிகையைப் படித்து வருபவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும். நாட்டின் பொதுப் பிரச்சினைகளில் பொதுவாக தமிழ் மக்களை எதிர்த்தோக்கும் பிரச்சினைகளில் தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளைத் தமது எழுத்துவாகவகத்தினால் இவர் நன்கு புலப்படுத்துகின்றார். அதே வேளை ஏனைய சமூகங்களான சிங்கள, மூஸ்லிம் சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்புகளையும் நாட்டின் தேசிய ஒற்றுமைக்காக உழைத்து வந்தோரின் சேவைகளையும் பாராட்டி எழுதி வந்துள்ளதில் இருந்து ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியரின் பரந்த உள்ளத்தினைப் புலப்படுத்தி வருகின்றார். முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் கொள்கைகளைத் தமது சஞ்சிகை மூலம் வெளிப்படுத்தி வருகின்ற போதும், எக்கொள்கை உடையவராயினும் மானுட நேயம்கொண்ட அனைத்து இலக்கியகாரர்களையும் அவரனைத்து மல்லிகையில் களம் கொடுக்கும் பண்பு ஜீவா அவர்களை ஒரு சிறந்த நடுநிலையான பத்திரிகை ஆசிரியனாக இனங் காட்டுகிறது. மல்லிகை பலதரப்பட்டவர்களிடமும் அபிமானம் பெற்றிருக்க இது ஒரு முக்கியமான காரணம் எனலாம். பத்திரிகை ஆசிரியனாகவும் அதன் உரிமையாளனாகவும் இருந்த போதும் பத்திரிகையின் செல்வாக்குக்காக வளர்ச்சிக்காக ஏனைய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் செய்வதுபோல், வாசகர்களைப் பெருமளவில் கவரும் மலிவான விசயங்களையும் படங்களையும் பிரசுரிக்காது இருக்கும்

கொள்கையாளனாக வியாபார ரீதியில் ஏனைய பத்திரிகைகளைச் சஞ்சிகைகளை குறை கூறும் மனப்பான்மை இல்லாத தன்னம்பிக்கையாளனாக மிகுந்த பத்திரிகையாளனாக இவர் விளங்குகின்றார். 'இலக்கிய தார்மிக பலத்தின்மீது அசைக்க முடியாத சட்டுறுதி' சொன்னேன் நாம் தொடர்ந்துப் பூன் செக்ஸோம்' என உறுதி கூறுகின்றோம் என தமது உறுதிப் பாட்டினையும், தளரா நம்பிக்கையினையும், பலித நேயத்தையும் தமது சமீபத்திய மல்லிசையிலும் பிரசுரப்படுத்தி இருக்கும் இவர் மனிதன் என்ற முறையிலும் எழுத்தாளன் என்ற முறையிலும் எனக்கும் சில விருப்பு வெறுப்புச் உண்டு. ஆனால் சஞ்சிகை ஆசிரியர் என்ற ஹோதாவில் நான் எனது தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புசளுக்கு உட்பட்டுச் செயற்படுவதில்லை. சகல கருத்துக்களையும் தனி நபர்களையும் அரவணைத்துக்கொண்டு செல்வது எமது நீண்டகாலச் செயல் முறையாகும்.' எனவும் தெரிவித்ததில் இருந்து அவர் ஒரு சிறந்த பத்திரிகை ஆசிரியன் என்பதை நிலைநிறுத்துகின்றார். மணிவிழாக் காணும் அவர்தம் சீரியப் பணிசிறக்க நாம் வாழ்த்துவோம்.

சற்சொருபவதி:

எதிலுமே எல்லை காணும்
சில்லையூர் செல்வராஜன்
மல்லிகை ஜீவா பற்றி
துல்லியமாய் துலக்குகையில் —

சூல்லையூர் செல்வராஜன்:

இலங்கையில் தமிழ் படைப்புக் துறைபற்றி — கடந்த கால் நூற்றாண்டு கால வரலாற்றை ஒருவன் எழுதுவதானால் மணிவிழாக் காணும் டொமினிக் ஜீவாவுக்கு அதிலே முக்கியமாக, முக்கியமான பங்குண்டு. ஏறத்தாள 19-9, 50-ம் ஆண்டுத் தொடரில் எழுத ஆரம்பித்த ஜீவாவோடு பதினைந்து வயது முதல் எனக்குப் பழக்கம். இந்த இடைக்காலத்திலே அவர் தமிழ் இலக்கியத் துறையிலே இலங்கைப் பதித்துள்ள முத்திரை கணிசமானது. சிறுகதைப் போட்டி யொன்று முதன் முதலாக இலங்கையிலே நடைபெற்ற பொழுது அந்தப் போட்டியிலே முதற் பரிசு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்தச் சமயத்தில்தான் அவருடன் பழக ஆரம்பித்திருந்தேன்.

பிற எழுத்தாளர்களுடன் அவர் எத்தனை சுமுகமாகவும், பிரியமாகவும் அவர்களைத் தட்டிக் கொடுத்தும் பழகுவார் என்பதற்கு உதாரணமாக இதைச் சொல்லுகிறேன்.

அந்தப் பரிசு பெற்ற கதை பிரசுரமாகிற பொழுது அதிலே புகைப்படமும் பிரசுரிக்கப்படும் என்றிருந்ததால் அந்தப் படத்தை எடுப்பதற்காக என்னைத்தமுவி அழைத்துச் சென்று புகைப்படம் எடுக்கும் நிலையத்தில் தானே மிகவும் ஆரவாரமாக அமர்ந்து படம் எடுப்பதற்கான ஆயத்தங்களை யெல்லாம் செய்து மிகஉற்சாகமாக தானே அப்படத்துக்கான செலவை ஏற்று பத்திரிகைக்கு அனுப்பிவைத்தார் அவர்.

அந்தப் பண்பு மல்லிகை பத்திரிகையை கடந்த கால் நூற்றாண்டுக் காலமாக நடத்திவந்து வளர்ந்து வருகின்ற ஓர் புதிய எழுத்தாளப் பரம்பரையை உருவாக்கி அவர்களைத் தட்டிக் கொடுத்து- அவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் அவருடைய பண்பிலே வெளிப்படுவதை இன்றும் காண்கிறேன், கடந்த முப்பத்தைந்து வருட காலமாக எழுத்துலகில் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்குத் தனித்துவமான சில பண்பாடுகள் இருக்கிறது என்பதை நிரூபிப்பதற்காக நடந்த பல்வேறு விதமான போராட்டங்களிலே முன்னணியில் நின்று உழைத்தவர் அவர். இலக்கியத்துறையில் ஒரு சமாதான சகவாழ்வு முறையை அனுஷ்டித்து வந்தவர் அவர்.

உணர்ச்சிப் பிழம்பாக நின்று அவர் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் எழுத்தாளர்களுடைய வாழ்வுக்காகவும் அவர்களுடைய நலனுக்காகவும் போராடுவதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். ஆவேசமாகப் பேசுவார். ஆனால் அது தர்மவேசமாக இருக்கும். நேர்மை அவரது சிறந்த பண்புகளில் ஒன்று. திட்டவாட்டமான பழக்கங்கள் கொண்டு ஒழுங்கு முறைகளைக் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடித்து வாழுகின்ற டொமினிக் ஜீவா தன்னை உடல் ரீதியிலும், உள ரீதியிலும் மேம்படுத்திக் காப்பாற்றி வைக்கவேண்டியது அவசியம். ஏனென்றால், 'நான் இந்த நாட்டின் சொத்து' என்று பெருமையோடு சொல்வார். உணர்ச்சி வசப்பட்டாலும் கூட ஆய்வுப் பண்போடு காரியங்களை நோக்குகிற திறமையும் அவரிடம் உண்டு.

ஜீவாவோ ஆழமான ஆங்கிலக் கல்வி அறிவு போன்ற பின்னணிகள் இல்லாத பட்சத்திலும் தன்னுடைய வாழ்க்கை

அனுபவத்தின் காரணமாக உணர்ச்சிவசமாக மட்டுமன்றி ஆய்வு நோக்கிலும் காரியங்களைப் பார்த்து ஆழமான இலக்கியப் படைப்புகளைப் படைத்திருக்கிறார்.

'பாதுகை' என்ற அவரது சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்தபொழுது அது தமிழ் நாட்டிலும் மிகுந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இலங்கை எழுத்தாளர்கள் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியத் துறையிலே பின்தங்கி இருக்கிறார்கள் என்று சுமார் கால் நூற்றாண்டு முன்னர் ஒரு குரல் எழுந்தபோது அதற்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னின்று நடத்தியவர்களில் டொமினிக் ஜீவா ஒருவர். தமிழ் இலக்கியத்தில் இலங்கை எழுத்தாளர்கள் மிகுந்த தாக்கமான ஆதிக்கத்தை செலுத்துவார்கள், செலுத்துகிறார்கள் என்கின்ற உண்மையை நிலைநாட்டுவதற்காக அவர் சக எழுத்தாளர்களுடன் நின்று தீவிரமாகப் போராடினார். சில சமயங்களிலே அவர் சொல்வார் இலக்கியத்துக்காக, தமிழ் இலக்கியத்துக்காக 'நோபல் பரிசு' வழங்கப்பட்டால் அதனைப் பெறுகின்ற முதல் எழுத்தாளரை இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளன்தான் இருப்பான் என்று' ஆளுலும்கூட தமிழ் நாட்டுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலே தமிழ் எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் ஓர் இலக்கியப் பாலமாகவும் அவர் விளங்கி வந்திருக்கிறார். ரஷ்ய, செக் மொழிப்பேற்ற பிற மொழிகளிலும் அவருடைய சிறு கதைகளும், கட்டுரைகளும் மொழி பெயர்த்து பிரசுரிக்கப்பட்டு இருப்பதில், இருந்து அவருடைய படைப்புகளின் ஆழமும் தாக்கமும் எத்தகையன என்பதைக் கணித்துக் கொள்ளலாம்.

ஆங்கில ஞானம் உலக மதிப்பைப் பெறுவதற்கு அவசியம் இல்லை என்பதற்கு ஓர் உதாரணமாக அவரைச் சொல்லலாம். எல்லா எழுத்தாளர்களோடும் எல்லாவிதமான கருத்துக்கொண்ட எழுத்தாளர்களுடனும் கலைஞர்களுடனும் சுமுகமாகப் பழகி அவர்களுடைய கருத்துகளையும் மதித்து சமாதான சகவாழ்வு என்று நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட அந்த இலக்கியக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றி வாழுகின்ற டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் வள்ளுவன் எழுதிய குறள்களிலே வருகின்ற 'மனத்திற் கண் மாசிலன்' என்கின்ற சொற்றொடருக்கு ஓர் உதாரணம் என்றும் சொல்லலாம். டொமினிக் ஜீவா இலக்கியத் துறையிலும் சரி, தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் சரி மனத்திற்கண் மாசிலன் சித்தம் அழகியன். அவர்களுடைய எழுத்திலும் அந்த சுத்தம் துலங்குகிறது.

சந்திரசாரபவதி:

ஜீவா ஒருமுறை கூறினார் 'நான் எழுத்தாளன் என்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் மக்களுடன் அவர்களில் ஒருவனாய்க் கலந்து பழகுகிறேன். அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினை என்றால் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள முடிமெது'. அவரின் வெற்றிக்கு இந்தக் கூற்று ஜீவநாடியாக விளங்கியதோ என்னவோ மனிதனை மனிதனாகப் புரிந்துகொண்டு எதையுமே அணுகியவர். ஜீவா என்பதை எவருமே அறிவர். டொமினிக் ஜீவா நாளை மணிவிழாக் காண்கிறார். இலங்கையின் இலக்கிய கரீந்தாக்கள், இலக்கியப் பிரியர்கள் ஆகியோருக்கு முக்கிய நிகழ்ச்சியாகத் திகழப்போகும் இந்த வைபவத்தை முன்னிட்டு அவரை அறிந்த அறுவர் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் சு. வித்தியாநாதன், கில்லையூர் செல்வராஜன், கே.எஸ். சிவசுமாரன், மேமன்கனி, தெளிவத்தை ஜோசப், அன்னலெட்சுமி ராசதுரை ஆகியோர் வழங்கிய கருத்துக்களைத் தொகுத்துத் தந்தோம்.

ஜீவா இன்னும் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து வற்றாக ஜீவநதியாக இலக்கியம் படைக்கவேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறோம்!.

சிங்களவர்களுக்கும் முன் மாதிரியான கலைஞர்

இவர், பெயரில் டொமினிக் ஜீவா. இவர் 1927 ஜூன் 27-ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்த இவருக்கு குலபேதங்களின் பிரச்சினைகளால் தொடர்ந்து கல்வி கற்க முடியாது போய்விட்டது. இப்பிரச்சினைகளால் மனமுடைந்த இவரது கல்வி இடைநடுவில் நின்றுபோய் விட்டது. கல்வி இடைநடுவில் நின்றுபோய் விடினும் அவரது மனதுக்குள் எழுந்த கோபத்தை பொடியேனும் வெளிப்படுத்துவதற்கும் அரசாதாரணத்துக்கெதிராகப் போராடுவதற்கும் இவர் படைப்பிலக்கியத்தின் ஆயுதமாக்கிக் கொண்டார். பொருளாதாரப் பிரச்சினை, வேறு பல பிரச்சினைகள் எழுப்பி இருப்பினும் இவற்றையெல்லாம் மீறி ஒரு இலட்சியத்துடன் 'மல்வீகை' சஞ்சிகையினை இவர் ஆரம்பித்தார். இது 1966-ம் வருடத்தில்.

முன்னூற்றா சஞ்சிகைகளுக்கு எதிராக.

அக்காலத்தில் வெளியான வியாபாரச் சஞ்சிகைகள் இவரது வெறுப்புக்குள்ளாகியன. இவற்றுள் அதிகமாக வெளிவந்தவை — தமிழ்நாட்டின் சஞ்சிகைகளே. இந்தச் சஞ்சிகைகளினால் பாதிக்கப்படும் தமிழ் வாசகர்களின் இலக்கிய அறிவை தெளிவானதொரு பாதைக்கு திசை திருப்புவதற்காக இவர் அடிக்கடி தமிழ்நாடு சென்றும், அச் சஞ்சிகைகளிலே பேட்டி கொடுத்தும், கலந்துரையாடியும் இலக்கிய முன்னேற்றத்துக்கு அரும்பணி புரிந்துள்ளார். இவரது சஞ்சிகையில் விரிந்த இலக்கிய நோக்குகளை முன்வைப்பதன் மூலம் முன்னூற்றா சஞ்சிகைகள் கண்டிக்கப்பட்டன. இவற்றையெல்லாம் பயன் பெற்று, தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்காக, சிங்கள இலக்கியத்திலிருந்தும் எடுக்கக் கூடியதான விஜயதானங்களைப் பற்றி மனதை செலுத்திய இவர், சிங்களப் படைப்புக்களின் மொழிபெயர்ப்புகளை மல்வீகை சஞ்சிகையில் வெளியிட முன்வந்தார்.

அதுமட்டுமன்றி, 'அமரதாசு' போன்ற பழமைவாய்ந்த சிங்கள நூல் முதல் இன்றைய நூல்கள் வரை

யில், அதன் ஆசிரியர்கள், படைப்புகள் போன்றவற்றை அறிமுகம் செய்து வைப்பதற்காகவும் இவரது சஞ்சிகை இவரால் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

சிங்கள இலக்கியத்தை

தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தல்

குண்டு, ஷெல். துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் காலாபுறமும் வெடித்துச் சிதறிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் மிகப் பயங்கரமாக மனிதக்கொலைகள் இ. ம்பெற்ற குழுவிலும் டொமினிக் ஜீவா, உயர்ந்த சிங்களக் கலைஞர்கள் அறிமுகப்படுத்தி வைக்கத் தவறவில்லை. இனப்பிரச்சனை மிக்க கொடுமையான இருந்த நரத்தில் இவர் ஜி. பி. சேனநாயக்காவின் புனைப் படத்தினை அடடைப படத்தில் பிரசுரித்து, ஜி. பி. சேனநாயக்க விஷ்ணு இதழொன்றைப் பிரசுரித்தார்.

மார்ட்டில், சிக்கிரமசங்கா, வெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பிரீஸ், குணசேன விதான. கே. ஜயநில. போன்ற கட்டுரைகளது மட்டுமன்றி, ஸ்ரீரத்னவன்ஷு தேவரா. சரத் முதலெட்டுவகம் போன்றவர்களினதும் புனைப்படங்களையும் அடடைப படத்தால் இவர் பிரசுரித்தது, இந்தச் சிங்களவர்களை தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைப்பதன் அவசியம் கருதிய,

23 வருடங்கள் தொடர்ந்து வெளிவரும் சஞ்சிகை,

மல்வீகை சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து இப்போது இருபத்திமூன்று வருடங்களாகின்றன. 210 சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துள்ள போதிலும், இதன் முன்னுடைய இதழிலிருந்த இவர் ஒரு சங்கப் படைப்பினை, சிங்கள எழுத்தாளரை அறிமுகம் செய்து வைக்கத் தவறியதில்லை.

மேலும் இச் சஞ்சிகையில் வெளியான சிங்களச் சிறுகதைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து தமிழ்நாட்டுக்கு எடுத்துச் சென்று 'சிங்களச் சிறுகதைகள்' எனும் தொகுப்பினை வெளியிட்டுள்ளார்.

கே. ஜி. அமரதாசு — ஜீவா இணைவு

இதேபோல், கே. ஜி. அமரதாசு உயிருடன் இருக்கும் போது, அவரது தமிழ்ப் பற்றினை நன்கறிந்து கொண்ட ஜீவா அவர்கள் அவரது உதவியுடன் தமிழில் இருந்து சிங்களத்திற்கும் சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கும் படைப்புக்களை

மொழிமாற்றம் செய்து வந்துள்ளார். தமிழ் இலக்கியத்தை ஓரளவேனும் சிங்கள வாசகர்கள் அறிந்தது கே. ஜி. அமர தாசவினாலேயே.

சிங்கள இலக்கியத் துறைக்கு இம் மகத்தான சேவையைச் செய்து வரும் இவர் சிங்களத்தில், அ அல்லது ஆவே (எழுத்து) தெரியாதவர் என்றால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். எனினும் அதுதான் உண்மை.

சிறுகதையாளர் என்ற வகையில்

தமிழ் இலக்கியத் துறைக்கு இவரால் ஏற்பட்டுள்ள பணிகள் மிகவும் மகத்தானவை. சுதந்திரன், தேசாபிமானி, தாமரை. சரஸ்வதி. தினகரன் போன்ற பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் அடிக்கடி இவரது சிறுகதைகளைப் பிரசுரித்துள்ளன. 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' என்ற இவரது சிறுகதைத் தொகுதிக்கு 1961-ல் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. 1970-ல் இதே சாஹித்திய மண்டலத்தில் உறுப்பினராக இவர் சேர்ந்தார்.

தண்ணீரும் கண்ணீரும், பாதுகை, சாலையின் திருப்பம், அனுபவ முத்திரைகள், ஈழத்திலிருந்து ஓர் இலக்கியக் குரல், வாழ்வின் தரிசனங்கள் போன்ற நூல்களை இவர் தமிழ் இலக்கியத்திற்குச் சேர்த்துக் கொடுத்துள்ளார்.

கொடூர இனவெறியர்கள் இரண்டாகப் பிரிந்து அடித்துக் கொண்டிருக்கிற இவ்வேளையில் ஒரே மனித இனத்தின் பிரிவுகளை ஏற்காது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் அரும்பணி புரிந்துவரும் டொமினிக் ஜீவா என்ற இலக்கியவாதிக்கும், அவரது பணிகள் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கும் நாம் வாழ்த்துவோமாக.

[1987 ஆகஸ்ட் மாதம் கொழும்பில் இருந்து வெளிவரும் பிரபல சிங்களச் சஞ்சிகையான 'விவரண' யில் இக்கட்டுரை பிரசுரமானது].

சிங்களவர்களுக்கும் முன் மாதிரியான தமிழ்க் கலைஞர்

இப்பனு அஸ்மத்

ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள்

“டானியல், டொமினிக் ஜீவா என்பதே இவ்விரு பெயர்களுமாகும்”

இவர்கள் இருவரும் யாழ்ப்பாணத்தின் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளை சாதிவழிவரும் தீண்டாமை, அது ஏற்படுத்தும் மனிதாயதச் சிதைவுகளை, அவற்றால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகிய, பாதிக்கப்பட்டவர்களிலிருந்து அந்நியப்படாதவர்களாய் எழுதினர். தோழர்களின் பெருமையாகவும் இலக்கிய சாதனை வாதத்தின் தாக்குமையங்களாகவும் அமைந்தனர். இந்தப் பெருமையுணர்வும் தாக்கலும் காரணமாகியத் தொடர்புடன் வளர்ந்தன. அரசியற் கருத்து வேறுபாடுகள் பிரித்தாலும் இலக்கியச் சாதனைகளில் அவர்கள் இரட்டையர்களாகவே கருதப்பட்டனர்.

(கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி, மல்லிகை டிசம்பர் 1983)

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல இலக்கியச் சாதனைகளினும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலும் ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்கள் போலப் பிரிக்க இயலாத இரட்டையர்களாகவே டொமினிக் ஜீவா, டானியல் ஆகிய இருவரும் விளங்கினர், அதே சமயம் அரசியற் கருத்து வேறுபாடுகள் காரணமாக இவ்விருவரும் வெவ்வேறு அணியில் பிரிந்து முரண்பட்டு நின்றவர்கள். ஆரம்பத்தில் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்து செயற்பட்ட இவர்கள் இருவரும் அக் கட்சியானது 1961-ல் பிளவு பட்ட போது வெவ்வேறெணியைச் சார்ந்து நின்றனர். இவர்கள் இருவருக்குமிடையே ஏற்பட்ட அரசியற் பிளவானது, இவர்கள் சார்ந்து நின்ற இலக்கிய, சமூக இயக்கங்களிலிருந்தும் இருவரையும் பிளவுபடுத்தி மேலும் விரிசல்களை வளர்த்தன.

இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் சட்சியில் உண்டான இப் பிளவானது, இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினைச் சார்ந்து நின்ற கம்யூனிஸ்ட்டுக்களான எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் ஒரு வெடிப்பினைத் தோற்றுவிக்காது சங்கத்தின் செயற்பாட்டினை மாத்திரம் சில காலம் ஸ்தம்பிப்படுத்தியது. அதேவேளையில் டானியலும் அவரைச் சார்ந்த ஒரிகுவரும் மட்டுமே இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை விட்டு வெளியேறினர். டொமிலிக் ஜீவா இவ்வெழுத்தாளர் சங்கத்தில் நிலைத்து நின்று பற்றுறுதியுடன் செயற்படும் ஒருவராக விளங்கினார்.

டானியல், டொமிலிக் ஜீவா ஆகிய இருவருக்கு மிடையே உருவான ஆரவியல் இலக்கிய இயக்க முரண்பாடுகள் என்பன இவர்கள் இருவர்களுக்குமிடையே மாத்திரம் உருவானவையல்ல. அக்காலத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் தோன்றிய பொதுவான ஒரு முரண்பாடாகும். ஆனால் எழுத்தாளர்களாகிய இவர்கள் இருவருக்கும் மத்தியில் மாத்திரம் தோன்றிய இன்னொரு பிளவு சமூகவாதபணத்தின் அடிப்படையில் உருவானது. ஆரம்ப காலம் முதல் கவிவ இலங்கைச் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகா சபையில் இணைந்து சமூக விடுதலைக்கான செயற்பாடுகளில் ஒன்றிணைந்து உழைத்தவர்கள் இருவரும். டானியல் மகாசபையிலிருந்து வெளியறிய பின்னர் சமூக விடுதலைக்கான இயக்கங்களிலும் இருவரும் வேறுபட்டு நின்று வெளிப்படும் நிலைமை உருவானது.

மேற்குறிப்பிட்ட முரண்பாடுகள் நேர்த்தமே டானியல், டொமிலிக் ஜீவா ஆகிய இருவருக்குமிடையே தோன்றிய கவிவனிக முரண்பாடுகளால் குறிப்பிட்ட இந்த முரண்பாடுகளை இவர்கள் இருவரும் தம்முட்போன்றி வந்துள்ளனரே அன்றி, அதனை இவர்கள் பரிசுங்கமாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டதுமில்லை. அரசியற்பிளவின் அடியாகத் தோன்றி விரிவுபட்ட இந்த முரண்பாடுகள் டானியல் மறையும் காலம் வரையும் டானியல், ஜீவா இருவருக்கும் மத்தியில் வலுப்பெற்று நிற்கவளை என்பதே அவர்களுடன்தெருக்கமானவர்கள் அறித்த உண்மை.

ஜீவா, டானியல் ஆகிய இருவரும் தம்முடன்த முரண்பட்டு நின்ற போதும், இவர்களது முரண்பாடுகளின் வேகம் தனித்து இருவரும் நெருங்கி வருவதற்குக் காரணமாக இவர்கள் இருவருக்கும் பொதுவான நண்பர்களாக வாழ்ந்தவர்கள் செயற்பட்டிருக்கின்றனர். அந்த நண்பர்களுள் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, முரசொலி ஆசிரியர் எஸ். திருச்செல்வம், தெனியான் ஆசிரியர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். இவர்களது முயற்சியின் காரணமாகவும் டானியல், ஜீவா ஆகிய இருவரும் தமது அனுபவம் முதிர்ச்சி என்பவற்றால் பழைய முரண்பாடுகளைத் துறந்து ஆரம்ப கால நட்புரிமையுடன் இணைந்து போன சம்பவங்கள் சில உண்டு.

ஜீவாவைப் போல எழுத்தாளனைத் தனது உடன்திறப்பாக தேடுக்கும் மனப்பான்முடைய இன்னொருவரை இந்த மண்ணில் நாம் சந்திக்க இயலாத ஜீவரவின் இந்த நேச உறவு காரணமாகவே 1963 டிசம்பர் மன்னிக்கையின் அட்டையில் டானியல் அவர்கள் படம், சிவத்தம்பி அவர்களின் அறிமுகத்தடின் இடம் பெற்றது. ஜீவா இருவருக்கும் பொதுவான நண்பர்கள் மூலம் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, தமது முகைப்படத்தை ஜீவாவுக்குக் கொடுத்த லுப்பியாவர் டானியல் அவர்களே. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் யாழ் கிளை பாரதி குற்றண்புன் போது தமிழகத்திலிருந்து சிதம்பர ராஜதாதன், ராஜம் கிருஷ்ணன், பேராசிரியர் ராதாகிருஷ்ணன் ஆகியோரை யாழ் பாணத்துக்கு அழைத்து பெருகிறா ஒன்றினை எடுத்த போது, தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்த பேச்சாளர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்பு செல்லும் பிரயாணச் செலவினை டானியல் வழங்கியதோடு விழாவுக்கு-சமூகம் கொடுத்துச் சிறப்பித்தார். தமிழக அறிஞர்களுக்கு தமது வீட்டில் அளித்த மதியப்போன விருந்துக்கு ஜீவாவையும் அழைத்துக் கௌரவித்தார்.

'பஞ்சவர்' இருபாக்களும் தமிழ் நாட்டில் அச்சாவி வெளிவந்தமையே இலக்கிய உலகு நன்கறியும். அப்பதிப்பு திருப்பதியை அனிக்காதது டானியலுக்கு மாத்திரமல்ல ஜீவாவுக்குத்தான் எனவே அதனை மறுப்பதிப்பாக வெளியிட வேண்டும் என்ற ஜீவாவின் விருப்பத்திற்கிணங்கி

அப்பதிப்பில் இடம் பெற்றுள்ள அச்சப் பிழைகளைத் திருத்தும்படி டெக்லி நூலகர் சுப்பிரமணியம் யாழ்ப்பாணம் வந்த சமயம் ஜீவா மூலம் அவர் கையில் ஒப்படைத்தார் டானியல்.

ஜீவாவின் 18-வது பிறந்தநாள். ஜீவாவின் நெருங்கிய நண்பர்கள் சிலரோடு மல்லிகைக் காரியாலயத்தில் நடந்த சமயம், அந்த விருந்தில் டானியல் அவர்களும் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நண்பர்கள் பலர் வேண்டுகோள் விடுத்தனர் முாசொலி ஆசிரியர் எஸ். திருச்செல்வம் இந்த விருந்தில் டானியல் அவர்களைக் கலந்துகொள்ளச் செய்வதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். அன்றைய தினம் மாலை யில் திருச்செல்வத்தின் மோட்டார் சயிக்குளில் ஏறி, மல்லிகைக் காரியாலயத்துக்கு வருகைதந்து ஜீவாவை டானியல் வாழ்த்திச் சென்றார். டானியலின் 'அடிமைகள்' நாவல் வெளியீட்டு விழாவுக்கான அழைப்பிதழை டானியல் அவர்களே ஜீவாவுக்கு வழங்கி, ஜீவாவும் அவ்விழாவில் கலந்து கொள்ளச் செய்தார்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகின் இரட்டையர்கள் என்று கணிக் கப்பெறும் டானியல் ஜீவா ஆகிய இருவருள் ஜீவா அவர்கள் இன்று மணிவிழாக் காணுகின்றார். இந்தச் சமயத்திலு் அமரரான டானியல் அவர்களை ஜீவா அவர்களுடன் இணைத்து நினைவுகூரவேண்டியது அவசியமாகின்றது. அத்தோடு டானியலும் ஜீவாவும் இறுதிவரை முரண்டுகளைப் பேணிப் பிளவுபட்டு நின்றார்களல்லர் என்பதனைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய தேவையும் இன்றுண்டு. முற்போக்கு இலக்கியம் என்னும் விருட்சத்தின் பாரிய ஒரு கிளையின் பிரதான இரு 'கொப்பு'கள் ஜீவாவும் டானியலும் என்பதை நாம் மறந்து போகலாகாது. ஜீவாவின் மணிவிழா நடைபெறும் இச் சமயத்தில் முற்போக்குச் சக்திகள் இதனைக் கருத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

— தெனியான்
முரசொலி — 26-7-87

ஜீவ அன்பு

மல்லிகையால் ஈழத்தே இலக்கியத்தை
மலர்வித்து மணக்கச் செய்தோன்
சொல்லரிய பெரும்பணியின் தனித்தூணாய்
நின்றதனைத் தனிந்து தாங்கி
எல்லையிலா ஆனந்தம் இன்றுபோல்
என்றென்றும் நாங்கள் எய்த
நல்லதொரு வழிசமைத்த நம்ஜீவா
நலமோடு நீடு வாழ்க.

ஊற்றுக்கால் — இலக்கியத்தின் உந்துகால்
இனியநறு மணம் பரப்பும்
நாற்றுக்கால் மல்லிகைப்பூம் பந்தலுக்கு
நானும் உயர்நலங்கள் செய்யும்
தோற்றுக்கால் தொட்டனைக்கும் தோழமையால்
தொடருங்கால் ஜீவா அன்பைப்
போற்றுமால் பல்லாண்டு புகழ்நிறுவிப்
பல்லாண்டு வாழ்க வென்றே.

கல்வயல் வே. குமாரசாமி

மணிவிழாக் காணும் ஜீவா

ஜீவா என்றதும் நாம் ஜீவானந்தத்தை நினைப்பதில்லை. வேறு எந்த ஜீவாவையும் நினைப்பதில்லை, யாழ்ப்பாணம் தந்த சிறந்த எழுத்தாளன், கதாசிரியர், விமர்சகர், மல்லிகை ஸ்தாபகர் ஆசிரியர், ஒரேற்றர் டொமினிக் ஜீவா என்ற அன்பு உருவத்தையே நினைப்பதுண்டு. தாய் வெண்ணிற எட்டு முழ வேஷ்டியைச் சுற்றிக் கட்டியபடி நீண்ட சட்டை அணிந்து, கையில் தன் மல்லிகைப் பிரதியுடன் அல்லது உயறியுடன் காட்சிதரும் டொமினிக் ஜீவா தான் அவர். எங்கு நின்று பேசினாலும் வீண் வம்பளக்க மாட்டார் ஏதே! இலக்கியம் பற்றி அல்லது பத்திரிகை பற்றி அல்லது எழுத்தாளர் பற்றியே பேசிக்கொண்டிருப்பவர் ஜீவா. நினைத்ததனை அப்பட்டமாகச் சொல்பவர் ஜீவா, ஒளிவு மறைவே இவரிடம் இல்லை. நல்லது என்றால் பாராட்டுவார். தீயது என்றால் காறித் துப்பி வைத்து விடுவார். அத்தகைய நேர்மை உள்ளம் இவருக்கு உண்டு. இவ்வியல்பு இவரது சிருஷ்டிகளில் பிரதிபலிப்பதனை இரசிகர்கள் அறிவார்கள்.

ஜீவாவின் சிறப்பையும் இலக்கியப் பங்களிப்பையும் பற்றி நிறையப் பேசலாம், எழுதலாம். எழுதவு. பேசவும் ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் வருகிறது. தமிழ் எழுத்தில் சிரத்தை கொண்ட அவைவரும் இதில் கவனம் எடுப்பது கடமை.

ஜூன் இறுதியில் இவர் மணிவிழாக் காணப்போகின்றார். இதற்கான ஏற்பாடுகளை இலக்கிய அன்பர்கள் செய்கின்றனர்.

இதற்கென பின்வருவோரைக் கொண்ட மல்லிகை ஜீவா மணிவிழாக்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தலைவர்: டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தன், செயலாளர்: திரு. என். சோமகாந்தன், கூட்டுப் பொருளாளர்கள்: பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், திரு. என். கே. மனோகரபூபன், செயற்குழு உறுப்பினர்கள்: பேராசிரியர் 'நந்தி', வண. பிதா ஆர். எம். சி. நேசநாயகம், சி. வி. கே. சிவஞானம், (மாநகர ஆணையாளர்), திரு. எஸ். வி. தம்பையா, திரு. தெனியான், திரு. பூ. ஸ்ரீதரசிங். வெளியூர் பிரதிநிதிகள் - கொழும்பு திரு. மு. ரெங்கநாதன், திரு. மேமன்கவி, திருமதி யோகா பாலச் சந்திரன், கண்டி - திரு. அந்தனி ஜீவா, பூண்டலோயா - திரு. சாரல் நாடன். பண்டாரகம - திக்குவல்லை கமால், கல்முனை - திரு. மருதார்க்கொத்தன், மன்னார் - திரு. அன்பு ஜவஹர்ஷா ஹட்டன் - திரு. எஸ். இதயராஜ்.

மல்லிகை ஜீவா அவர்களுக்கு

கொ / விவேகானந்தா கல்லூரியில் நடந்த விருந்துபசாரக் கூட்டம்

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் மணிவிழாவை முன்னிட்டு விவேகானந்தா கல்லூரி மல்லிகை ஆதரவாளர்களின் சார்பில், பாராட்டும் விருந்துப் சாரமும் இடம் பெற்றது. இவ்வைபவத்திற்கு கல்லூரி அதிபர் திரு. எஸ். மாணிக்கவாசகர் தலைமை வகித்துப் பேசும்போது:

'பல இன்னல்களுக்கு மத்தியிலும், கடந்த இருபத்து மூன்று வருடங்களாக எமது நாட்டின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக 'மல்லிகை' ஆற்றி வரும் சாதனைகளைப் பாராட்டிப் பேசினார்.

ஆசிரியர் திரு. வி. மகேஸ்வரன் பேசும்போது 'பல கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும், ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் அரிய பொக்கிஷமாக 'மல்லிகை' விளங்கி வருகிறது. இது ஒரு ஆராய்ச்சிக் கருவியும், இதன் வளர்ச்சிக்கு ஒவ்வொருவரும் கைகொடுக்க முன்வரவேண்டும்' என்றார்.

ஆசிரியர் ரி. தர்மானந்தசிவம் பேசுகையில் 'மல்லிகை ஆசிரியர் இவ்வகையில் மாத்திரமல்ல, தமிழகத்திலும், சோவியத் ரஷ்யாவிலும், இதர நாடுகளிலும் பரவலாகப் பேசப்படுகின்ற ஒரு மனிதர் ஜீவா... அவர் இலக்கியத்தை மேலும் வளம்படுத்த, நீழி வாழவேண்டும்' என்று வாழ்த்தினார்.

தனது பட்டப் படிப்பின் பொழுது, மல்லிகை இதழ்களுக்கும் தனக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்புகளைப் பற்றி ஞாபகப்படுத்தி செல்வி வி. வனஜா அவர்கள் பேசினார்.

திரு. ப. ஆப்டன் அவர்கள் நன்றியுரை வழங்கினார்.

— ப, ஆப்டன்

தினகரன் ஆசிரியர் தலைமையில் தலைகூரில் ஜீவா மணிவிழா

மல்லிகை ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவாவுக்கு கொழும்பு கிறீன்லான்ட்ஸ் ஹோட்டலில் 4-7-87 அன்று நடைபெற்ற மணிவிழாவிழா விருந்துபசாரத்தில் மானுடச் சுடர் என்ற பட்டம் வழங்கி கொளரவிக்கப்பட்டது.

தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் சட்டத்தரணி திரு. இ. சிவகுருநாதன் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனும் மணிவிழாக் கதாநாயகன் திரு. டொமினிக் ஜீவாவும் இவ்வைவவத்திற்கு வருகை தந்திருந்தார்கள்.

தலைமையுரையில் திரு. சிவகுருநாதன் பேசுகையில் பேச்சுத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னோடி ஜீவா என்றும், பலகாலம் தனி மனிதனாக இருந்து தவறாது மல்லிகை சஞ்சிகையை வெளியிடும் ஆற்றல் மிக்க ஆசிரியர் என்றும் பல நகைச்சுவைத் துணுக்குகளை இடைக்கிடையே புகுத்தி தலைமையுரையை நிகழ்த்தினார்.

இவரைத் தொடர்ந்து பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் பேசுகையில் தற்போதைய யாழ்ப்பாணச் சூழலை வெளிப்படுத்தி, தானும் ஓர் அகதி என்று கூறி, மாதாமாதம் மல்லிகையை வெளிக் கொணர்வதில் ஜீவா படும் கஷ்டங்களை விபரித்தார். ஏனைய பத்திரிகை ஆசிரியர்களைப்போல் இல்லாமல் அச்சுக் கோப்பதில் இருந்து மல்லிகை விற்பனை வரை தானே தனியாக நின்று ஜீவா செயற்படுவதையும் அவரின் மனித நேய கொள்கையையும் அவர் விபரித்தார்.

வித்தியானந்தன் அவர்கள் தான் பிறந்த மண்ணிலே தமிழ் மணத்துடனேயே மடியவேண்டும் என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் தான் வாழ்வதாக பெருமையுடன் கூறி, வெளி நாடு

களில் உள்ள தமிழர்கள் பலர் மல்லிகையை அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்றும் ஈழத்தில் மல்லிகை மட்டுமே பலருக்கும் களமமைத்துக் கொடுக்கிறதென்றும் சொன்னார்.

இலங்கை வானொலியில் ஜீவா பற்றி என்னைப் பேச அழைத்தபோது; ஈழத்து இலக்கியம், ஈழத்து எழுத்தாளர் என்று பலமுறை பேசிக் கஷ்டப்பட்ட அனுபவம் எனக்கு உண்டு. என்னுடைய பத்து நிமிடப் பேச்சை ஆறு நிமிடமாகக் குறைத்து விட்டார்கள் என்று கூறியபோது இவ்விழாவிற்கு வருகை தந்திருந்தவர்கள் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் திரும்பிப் பார்த்தனர்.

தேசிய இலக்கியத்திற்கு வழி வகுத்தவர் ஜீவா. இதற்கு அவரது மல்லிகை சஞ்சிகை மூலம் எம்மைப்போன்ற தென்னிலங்கை எழுத்தாளர்களுக்கும் இடம் கொடுத்து ஊக்கப்படுத்தினார் என்று அடுத்துப் பேசிய திக்குவல்லை கமால் கூறினார்.

எழுத்தாளனின் மணிவிழா பெருமையானது என்று கூறிய அடுத்துப் பேசிய அந்தனி ஜீவா மல்லிகை முதல் இதழில் இருந்து இன்று வரை தவறாது வெளிவருவதையும் ஈழத்தில் வெளிவந்த தரம்மிக்க பல சஞ்சிகைகள் நீடுழி வாழ முடியாமல் தமது வாழ்வை இடையிலே முடித்துக்கொண்டதையும் சுட்டிக் காட்டி, ஜீவாவின் தனி மனித உழைப்பை வியந்து பேசினார்.

இப்பொழுது வீராங்களை திருமதி யோகா பாலச்சந்திரன் பேசுவார் என்று தலைவர் கூறியவுடன் பேச எழுந்த திருமதி யோகா பாலச்சந்திரன் சிவகுருநாதன் அவர்களுக்கு 'ஹாஷ்ய மன்னன்' என்று பட்டம் கொடுத்துக் கொளரவிக்க வேண்டும் என்றுகூறி மணிவிழாப் பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

பணம், கல்வி, குடும்பப் பின்னணி முதலான வசதிகளை உடையவர்களுக்குக் கிடைக்கும் புகழ் மதிக்கத் தக்கதல்ல என்றும் ஜீவா போன்றவர்களுக்குக் கிடைத்த புகழே எல்லாவற்றிலும் மேலானதாகும் என்றார், அவர் மேலும் பேசுகையில் என்னைக் கடவுள் பணம் படைத்தவளாக படைக்க

வில்லையே! என்னிடம் பணம் இருந்தால் இலட்சக் கணக்கில் 'செக்' எழுதி ஜீவாவுக்கு அனுப்பியிருப்பேன் என்று அங்கலாய்த்ததோடு ஜீவாவையும் மல்லிகையையும் பாராட்டிப் பேசினார்.

மணிவிழாக் கதாநாயகன் டொமினிக் ஜீவா யாழ்ப்பாணச் ஷெல்லடி, பொம்பரின் குண்டுவிச்சு, ஹெலியின் எரிகுண்டு துப்பாக்கிக்குடு முதலான மரண அச்சுறுத்தல் கூறுகளுக்கும் மல்லிகை மாத இதழும், மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளும் வெளிவருவதை மார்புத்தடிக்கூறினார்.

காந்தி எளிமையாக வாழ்ந்தார். பிச்சைக்காரனும் எளிமையாக வாழ்கிறான். பிச்சைக்காரன் வழியில்லாததால் ஏழ்மையாக வாழ்கிறான். காந்தி எல்லாம் துறந்து எளிமையாக வாழ்ந்தார். காந்தியின் வழியில் எளிமையாக ஜீவா வாழ்கிறான் என்று கூறினார்.

தனது வீடு, அலுவலகம் என்பன அரசு வன்செயலால் பாதிக்கப்பட்டும், தான் கலங்காமல் அவற்றை மீண்டும் புனருத்தாரணம் செய்து, வீட்டின் முகப்பில் தன் வீட்டைப் பாதித்த ஷெல் துண்டொன்றைப் பார்வைக்கு வைத்து வீட்டைக் கட்டியிருப்பதாகவும் கூறினார்.

நான் இறப்பதாக இருந்தால் மல்லிகை அலுவலகத்துக்குள்ளே இறக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அவா என்றும் கூறினார்.

ராஜ ஸ்ரீகாந்தனின் வரவேற்புடன் ஆரம்பமான இவ் விருந்துபசார விழாவில் தலைவர் திரு. சிவகுருநாதன் ஜீவா அவர்களுக்கு மாலையணிந்ததோடு, கொழும்பு மணிவிழாக் குழுவினரால் வாழ்த்துப் பொறிக்கப்பட்ட வெள்ளித் தட்டமும் அவரிடம் கையளிக்கப்பட்டது. திரு. நா. சோமகாந்தனும் உரையாற்றினார்.

இவ்விழா மேமன்கவி அவர்களின் நன்றியுரையுடன் இனிது முடிவுற்றது.

முரசொலி
12-7-87.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஜீவா அவர்களுக்கு அளித்த தேநீர் விருத்துக் கூட்டம்

29-6-87 அன்று திரு. ரெங்கநாதன் அவர்களின் இல்லத்தில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சார்பாக மணிவிழாக் கண்ட ஜீவா அவர்களுக்கு தேநீர் விருந்துபசாரம் சங்கச் செயலாளர் பிரேம்ஜினானசந்தரம் அவர்களின் தலைமையில் நடந்தது. பிரேம்ஜி அவர்கள் பேசுகையில் ஜீவா அவர்கள் தேசிய இலக்கியத்துக்கு முற்போக்கு அணியுடன் நின்றுழைத்த சிறப்பை எடுத்துரைத்தார். அடுத்துப் பேசிய சில்லையூர் செல்வராசன் தனது பதினைந்து வயது முதல் ஜீவா அவர்களுடன் தனக்குப் பழக்கம் என்றும், தனது சிறுகதையொன்று போட்டியொன்றில் பரிசு பெற்றதை அறிந்து அந்தக்காலத்தில் ஜீவா அவர்கள் பாராட்டியதை நினைவு கூர்ந்தார். மேலும் அவர் பேசுகையில் ஒரு புதிய பரம்பரை எழுத்தாளர்களை மல்லிகை மூலம் ஜீவா உருவாக்கிவிட்டுள்ளார் என்றும் கூறினார். இறுதியாக ஓரே பேசுகையில் ஜீவா அவர்கள் மனதிற்சண் மாசென் சித்தம் அழகியன் எனக் குறிப்பிட்டார்.

அடுத்து வீரகேசரி பிரதம ஆசிரியர் சிவநேசச்செல்லன் அவர்கள் பேசுகையில் ஜீவா அவர்களின் மணிவிழாவினை யொட்டி ஜீவா அவர்களைப்பற்றி எழுதப்படும் இக்கால கட்டத்தில் கடந்தகால தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை எழுதுவதே நாம் ஜீவாவுக்குச் செய்யும் சிறப்பான பணியாகும் என உரைத்தார். இறுதியாகப் பேசிய மேமன்கவி கடந்த பதினைந்து வருட காலம் ஜீவாவுடனான பழக்கத்தினூடாக தான் ஒரு சிறந்த இலக்கியவாதி மட்டுமல்ல, ஒரு சிறந்த மனிதனைக் கண்டதாகவும் எனக் குறிப்பிட்டு இளைய தலைமுறையின் வளர்ச்சியில் ஜீவா அவர்கள் கொண்டிருக்கும் அக்கறை கணிசமானது எனக்கூறி இளைய தலைமுறை சார்பில் அவருக்கு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்தார்.

திரு. ராஜஸ்ரீகாந்தனின் நன்றியுரையுடன் கூட்டம் நிறைவுற்றது.

— ஷியாரா

டொமினிக் ஜீவாவும் இலக்கிய வாழ்வும்

இலக்கியப் படைப்புகள் வேறு, வாழ்க்கை வேறு என்பது இலக்கிய வாழ்வில் ஒன்றியிருக்காதவர்களுக்கும் வெறும் பொழுதுபோக்கு வாசகர்களுக்கு மாத்திரமே புரியும்.

ஆனால் இலக்கியம், மனிதனின் இலட்சியத்தின் மைல் கல்லாகவும், இலட்சிய வாழ்வின் பெறுபேறுகளுக்காக ஏங்கும் ஒரு உள்ளத்தின் அடித்தளத்தில் எழுமின்ற உணர்ச்சிக் கொதிப்புகளின் பெறுமதியிர்க்க சிந்தனை ஒட்டங்களின் கோர்வைகளே இலக்கியத்துளிகள் எவ்வதையும் ஈரர் அறியார்?

சகோதரர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் தன் இலட்சியத்தை எந்த அளவில் சாதித்தாரோ? எந்த அளவில் திருப்தி பெற்றாரோ? என்பது கேள்வி அல்ல.

அவர் இலக்கியத் துளிகள், வேதனையும் சோதனையும் சாதனையும் எனும் மூன்று தூரிகைகளால் வரையப்பட்ட காலத்தால் அழியாத ஒளியர்கள் என்பதனை மட்டும் நம் இலக்கிய வாழ்வின் முன்னோடிகள் மறக்கவும் மாட்டார்கள்; மறைக்கவும் மாட்டார்கள்.

சமுதாய அடிப்படையில் — சீர்வரிசைகளையும், சீர் அழிவுகளையும் கோடிட்டுக் காட்டியதோடு தில்லாமல் தன் பணியை மேலும் முன்னெடுத்துச் சென்று, காலஞ் சென்றவை புறக்கணிக்கப்பட்டனவே, நாம் உயிர்ப்பெட்டவை, புதியன வளர்க்கவேண்டியவை. அவை நறுமணம் தரவல்லது என்று தன் அடித்தளத்தில் இருந்தவற்றையெல்லாம் கோத்து அழகிய மலர்மாலையாக்கி சமூகத்தின் மத்தியிலே எல்லோர் உள்ளத்திலும் குடி மேன்மை கண்டவர் ஜீவா அவர்கள்.

ஒரு டொமினிக் ஜீவா அல்ல, பல்லாயிரம் ஜீவாக்களை தட்டி எழுப்பியவர் இவர். ஒரு அறுபது அல்ல பல நூறு அறுபதுகளை சகோதரர் ஜீவா அவர்கள் சந்திக்கவேண்டும். கொழுந்துவிட்டு எரிவின்ற சமூகத்தின் குழறல்களை வெளிக் கொணர வேண்டும். அவரது பேனா வன்நெஞ்சங்களைக் கரைக்க வேண்டும். மீண்டும் மீண்டும் அவை வேண்டும் எனக் குரல் கொடுக்கின்றேன். அவரது இலட்சியப் பாதையின் மருங்கில் மிளிரும் தீபங்கள் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்க வேண்டும்.

சகோதரர் ஜீவா உயிருள்ள தன்னலமற்ற இலக்கியப் பயணத்தினை அந்தவொளியின் பிரகாசத்தின் மத்தியிலே தொடர வேண்டும்.

சமூகத்தின் எழுச்சி இலட்சியமுள்ள இலக்கியவாதியின் எழுதுகோல் முனையில் இருக்கின்றது, அது மழுங்கி விடக் கூடாது.

சீர்திருத்தம், இலட்சியம் என்பது குளிர்க்குப் போர்த்திக்கொள்ளும் தற்சமயத்துக்கான போர்வையன்று. அது உறுதியான கற்பாறைகளாக உருவகித்து நிற்கவேண்டியவை.

அந்த நெறியிலே ஜீவா தம்மை அர்ப்பணித்ததையும், மேலும் அப்பாதையில் தம் பயணத்தினைத் தொடர்ந்து இலக்கியத்துறையில் முன்னோடியாகவும் சமுதாய சீர்திருத்த வழிகாட்டியாகவும் திகழ்வார் என்பதிலும் நாம் நன்றியுடன் நோக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள் ஆகின்றோம்.

நான் அகில இலங்கை தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக் கழகத்தின் சார்பிலும், என் தனிப்பட்ட முறையிலும் திரு டொமினிக் ஜீவா அவர்களை பல்லாண்டு வாழ்ந்து இலக்கியத் திருப்பணி தொடர வாழ்த்துகின்றேன்.

த. இராசரத்தினம்
செயலாளர்.

DONATED IN MEMORY OF
Late Mrs. V. A. SIVAGANAM,
V. A. SAKTHIARAM and
V. A. MANORATHIAN
26-6-93

வாழ்த்துக்கள்

டொமினிக் ஜீவா அவர்களது 60 வது பிறந்த தினத்தை ஒட்டிய கட்டுரைகளையும் ஆசிரிய தலையங்கங்களையும் பத்திரிகைகளில் வாசித்துப் பெரும் மகிழ்வெய்தினேன்.

ஜீவா என்ற தனி மனிதனையும், அவன் தனித்துவத்தையும் வாழ்த்தி அத்தனை பேரும் எழுதியிருந்த போதிலும், அவ்வாழ்த்துகளும் புகழுரைகளும் ஒவ்வொரு எழுத்தாளனையும் சென்றடைந்து அவனையும் மனமகிழ்வு கொண்டு பூரிக்க வைக்கின்றன. ஏனெனில் 'மல்லிகை' என்ற நிறுவனத்தின் மூலம் அவர் எல்லா எழுத்தாளர்களதும் எல்லா வாசகர்களதும் ஒரு பகுதியாகி விட்டார்கள் 'எங்கள் ஜீவா' அல்லவா!

காலந் தாழ்த்தினாலும் எமது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களையும், ஆசிரியையும், நன்றியையும் அவருக்கு 60 ம் ஆண்டு நிறைவை ஒட்டித் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவரது தனித்துவத்திலிருந்தும் தவறாது. அதேவேளையில் 'பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுக்கல்' என்பது போலக் கொள்கைகள் வேறுபட்ட நிலையிலும் யாவரையும் அணைத்து அரவணைத்து அன்பு செலுத்திப் பொருத்தப்பாடு செய்து வருகிறார். வேற்றுமையிலும் ஒற்றுமை காண்கின்ற இலட்சியம், கல்வி, அறிவு, அனுபவம் ஆகியவற்றால் அவரிடம் நிலைபெற்றிருக்கின்றது அதுவே நிறைவு.

— 'குறமகள்'

மதிப்புக்குரிய நண்பரும், இலக்கிய நெருங்குகளில் தனி இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவரும், மல்லிகை ஆசிரியருமான திரு. டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்கு அன்றாது மணிவிழாத் தொடர்பாக, மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையினர் தங்களின் மங்கள் வாழ்த்துகளை மனமுவந்து தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

இலக்கியத்தை நெஞ்சார நேசிக்கும் நெஞ்சங் கொண்ட டொமினிக் ஜீவா அவர்கள், தமது பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்ய மலையகக் கலை இலக்கிய நண்பர்கள் சார்பில் வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

— அந்தனி ஜீவா
செயலாளர்.

ஜீவா அவர்களுக்கு மணிவிழா என்பதைக் கேட்கும் போது நெஞ்சம் நிறைவு பெறுகின்றது.

கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவர் பொதுத் தொண்டிலும், அரசியல் இயக்கத்திலும் செய்த சேவைகள் நாடறிந்தவை.

அவரை நீண்ட காலமாகவே எனக்குத் தெரியும். அவரது வளர்ச்சியைக் கட்டம் கட்டமாக அவதானித்து வந்துள்ளேன். ஆரோக்கியமான திசை வழியில் அவரது ஆளுமை வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. அவரது உழைப்பு போற்றத்தகுரியது. இளந்தலைமுறையினர் பின்பற்றத் தகுந்தது.

தோழர் ஜீவாவின் பணி தொடர்ந்து மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

அ- வயித்திலிங்கம்

இலங்கை வரலாற்றின் இலக்கியத்துறையில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவர்கள் ஒரு சிலரே உள்ளனர். அவர்களின் வரிசையில் திரு. டொமினிக் ஜீவாவும் ஒருவர். அவர் தனது வாழ்வை உலகளாவியத் தத்துவார்த்தக் கொள்கைப் பிடியில் பிணைந்துவிட்டிருக்கிறார். அத்தோடு திரு. டொமினிக் ஜீவா சாதாரண ஒரு தொழிலாளியாக இருந்துகொண்டே எழுத்துலகிலும் பிரவேசித்துள்ளமை அனைவரையும் பிரமிக்கச் செய்துள்ளது.

ஒடுக்கப்பட்ட உரிமையற்ற மக்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளரான திரு. ஜீவா தொடர்ந்து பணியாற்ற நீழி வாழ்த்து எழுத்துத்துறையில் பணியாற்ற வேண்டும்.

ஏழாலை மேற்கு
லெனின் சனசபை நிலையம்

ரூபவாஹினி தொலைக் காட்சியில் 'காதம்பரி' நிகழ்ச்சி

ரூபவாஹினியில் கடந்த 29-7-87 அன்று மாலை காதம்பரி நிகழ்ச்சியைக் கண்டு களித்தவர்கள் மெய் சிலிர்த்துப் போனார்கள்.

மணி விழாக் காணும் திரு. டொமினிக் ஜீவா அவர் களினுடைய பேட்டி ஒலிபரப்பப்பட்டது கண்டு இலக்கிய உலகமே மகிழ்ச்சியில் திளைத்தது.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் இதுவரை எந்தவொரு இலக்கியவாதிக்கும் கிடைத்திருக்காத பாராட்டுக்களை இந்த நாட்டு வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் தெரிவித்து வந்திருந்தன.

திரு. ஜீவாவின் மணி விழாவையொட்டி நாடெங்கு கிலுமுள்ள இலக்கிய நெஞ்சங்கள் விழாவெடுத்துப் பாராட்டின. பத்திரிகைகளும் தனித் தனியாகவும் தொடராகவும் கட்டுரைகளை வெளியிட்டன. மற்றும் அவருடன் நீண்ட காலமாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்த முதிர்ந்த எழுத்தாளர்கள் பலர் வாடுவென்சி சிறப்பு நிகழ்ச்சியை நடத்தினர். இவையனைத்தும் ஏற்படுத்தாத ஒரு மன நிறைவினை ஜீவாவுடனான தொலைக் காட்சிப் பேட்டி ஏற்படுத்தியது.

இவரைப் பேட்டி கண்டவர் பிரபல எழுத்தாளர் யோகா பாலச்சந்திரன் அவர்கள்.

மற்றைய பாராட்டுக்கள் எல்லாம் அவரைப் பற்றி மற்றவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களாகும். ஆனால் ரூபவாஹி னிப் பேட்டியில் அவர் தம்மைப் பற்றியும் தமது ஆரம்ப கால வளர்ச்சி பற்றியும் மல்லிகை ஆரம்பித்தது பற்றியும் கூறியிருந்தார். அவரது பெயரை மாத்திரம் தெரிந்து வைத்திருந்த ஏராளமான இலக்கிய இதயங்களுக்கு அவரது உருவத்தைப் பார்க்கவும் குரலைக் கேட்கவும் கிடைத்த இந்த வாய்ப்புத்தான் மனதில் பதியக்கூடியதாகவிருந்தது.

அவர் கடைசியாகத் தமது தாயைப் பற்றிச் சொன்ன அந்த மறக்க முடியாத சம்பவம் பலரது மனதைத் தொட்டு விட்டது.

— பகலவன்

யாழ். பல்கலைக் கழக உபவேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியா னந்தன் அவர்கள் டொமினிக் ஜீவாவுக்கு மலர் மாலை அணிவிக்கிறார். பக்கத்தே பிரபல எழுத்தாளர் 'நந்தி' காட்சிதருகிறார்.

அனைவருக்கும் நன்றி.

— டொமினிக் ஜீவா

மணிவிழாக் குழு கொழும்புக் கிளையினர் என்னை அவ சியமாகக் கொழும்பிற்கு வருகை தர அழைத்த போது நான் அதில் அவ்வளவு அக்கறை காட்டவில்லை. நண்பர் சோமகாந்தன் தானும் கொழும்பு வருவதாகச் சொல்லி என்னைக் கூப்பிட்டார். நானும் அவரும் கொழும்பு சென்றோம்.

கொழும்புக் கிளை சார்பாக ஓரீன்லாண்டஸ் ஹோட்டலில் நடந்த பாராட்டு விழாவில் கலந்து கொண்ட சம யம் என்னை அறியாமலே என் மனசு அப்படியே நெகிழ்ச்சி யடைந்து விட்டது.

ஆரம்ப காலத்தில் என்னுடன் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள், பழம் பெரும் நண்பர்கள், பத்திரிகைத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், வாடுவென்சி, தொலைக் காட்சி அமைப்பாளர்கள், புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள், இலக் கியச் சுவைஞர்கள், அத்தனை பேர்களும் அந்த வரவேற்

பில் குழுமி இருந்து என்னைக் கொளவித்து எனக்கொரு பட்டமும் தந்து மதிப்பளித்தது உண்மையிலேயே என் மனசை நெகிழ்வித்தது.

பல்லாயிரக் கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள, சோவியத் யூரியில் லுழம்பா பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த சர்வதேச மாணவர்கள் ஒரு முறைக்கிருமுறை 'கேக்' வெட்டி எனது மணி விழாவைக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடியதையும், எனது பிறந்த மண்ணில் என்னை நேசிக்கும் கணவர்கள், கல்லிமான்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் என்னைக் கொளவித்துக் கனம் பண்ணியதையும் அவுஸ் திரேலிய வானொலியில் நண்பர் முருகபூபதி எனது மணி விழாவையொட்டி என்னைப் பாராட்டிய தமிழ் நிகழ்ச்சியையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்.

என் நெஞ்சு பெருமிதத்தால் விம்முகின்றது.

இந்தக் கொளவம், பாராட்டு, வரவேற்பு எல்லாம் ஒரு தனி மனிதனுக்கல்ல. முழுத் தமிழ்க் கதைஞர்கள் சார்பாக இந்தக் கொளவத்தை நான் அங்கீகரித்துப் பொறுப்பேற்கின்றேன்.

இந்த மண்ணில் முகிழ்ந்து, இந்த மண்ணை நேசித்து இந்த மண்ணின் புதல்வர்களைப் பற்றிக் கதை எழுதி, இந்த மண்ணின் மக்களுக்கே அர்ப்பண உணர்வுடன் ஊழியம் செய்து வரும் ஓர் எழுத்தாளனை இந்த நாட்டு மக்கள் மறந்துவிட மாட்டார்கள் என்பதையும் அவர்களை நிதானமாக ஆழமாகக் கவனித்து வைத்திருந்து தகுந்த சந்தர்ப்பத்தில் கனம் பண்ணிக் கொளவிப்பார்கள் என்பதை என் மூலம் இவர்கள் உலகிற்கு நிரூபித்துக் காட்டிவிட்டனர்.

இந்தச் சிறிய நூலுக்குச் சில குறிப்புக்களை எழுத வேண்டுமென இதை வெளியிடுபவர்கள் என்னைக் கேட்டபொழுது நான் ஆரம்பத்தில் அதை விரும்பவில்லை. தனி மனிதப் புகழ்ச்சி ஓர் எல்லைக்கு மேல் போகக் கூடாது என்ற கருத்துக் கொண்டவன் நான். 'இந்தப் புத்தகத்தை ஓர் ஆவணமாகப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கவே இந்த முயற்சி எல்லாம்' என அவர்கள் திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னார்கள். 'மனிதர்கள் தோன்றலாம்; மறையலாம். மனுக் குலச் சாதனைகள் பதியப்பட்ட ஆவணங்களாக எதிர்காலச் சந்ததிகளுக்கு அவசியம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்' என அவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள்.

இந்த நூல் ஓர் ஆவணமாகக் கருதப்படுமானால் எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியே.

1999

